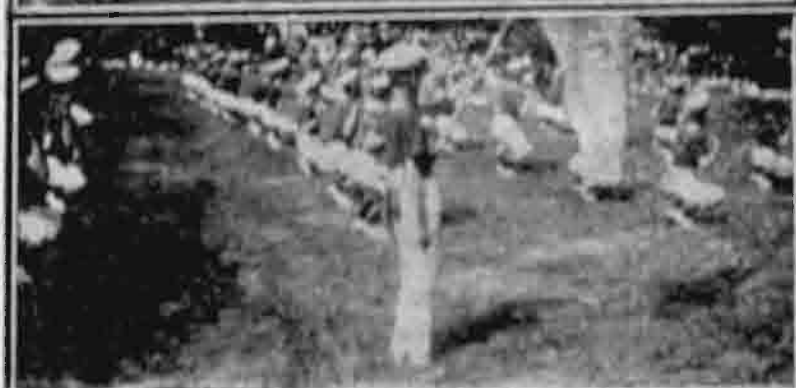
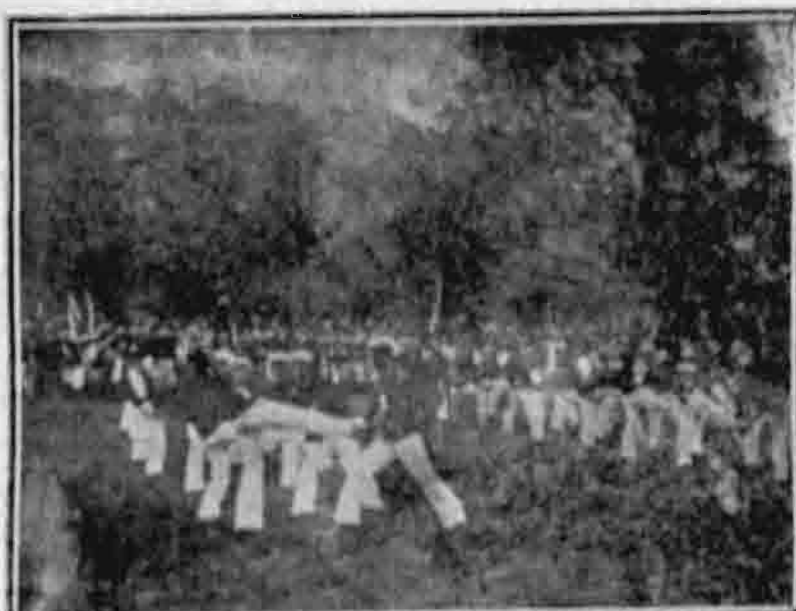
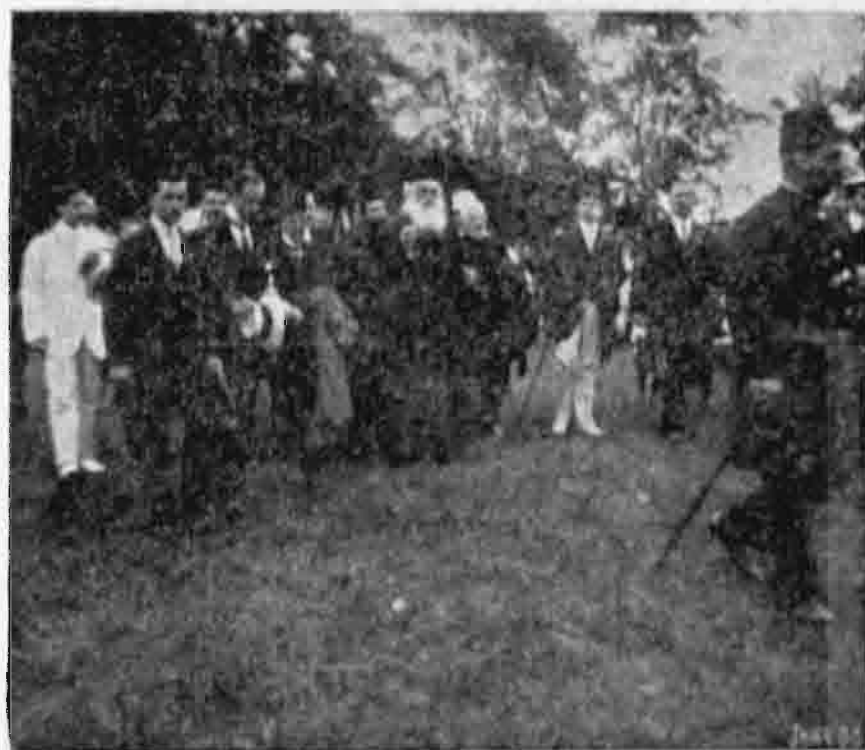

'Απ' Όλα

Τὸ σῆματόν μας ΔΙ' ΟΛΙΓΩΝ ΠΟΛΛΑ

* ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ *

ΟΙ Ε' ΣΧΟΛΙΚΟΙ ΑΓΩΝΕΣ ΤΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ

ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ

Τὴν Κυριακὴν ἐτελέσθησαν ἐν Βαρυτοχωρίῳ οἱ Ε' ἐτήσιοι σχολικοὶ ἀγῶνες. Κατ' αὐτοὺς ἡ εὐέλπης μαθητιῶσα νεολαία μᾶς ἐπετόλαζε τὴν ἀραιωτέραν ἐκπαίδειν καὶ μᾶς ἔδωκε τὴν φαντασμαγορίαν τῶν ἀρχαίων ἀγώνων, κατὰ τοὺς ἀποίους οἱ ἄνθρωποι καὶ οἱ παῖδες ἐπεδείκνυν τὰς ἀφαιρέτους γραμμὰς τῶν γυμνασμένων σωμάτων. Τὸ Μυλιδά-Λιμάνιον μετεβλήθη τὴν Κυριακὴν εἰς ἱερὸν ἔθνος Ἑλλήνων, ὅπου οἱ χιλιάδες τῶν θεατῶν μαθ' ἑαυτὴν συγκινήσαντες ἐχειροκρότουν τὴν νύμφην τοῦ Ἑθνικοῦ. Αἱ παραθέμεναι εἰσόδους, ληφθεῖσαι ὑπὸ τῶν ἐρασιτεχνῶν κ. Δ. Α. Οὐλῆου καὶ Π. Νεῖνου,

παρυσίας τὴν εἰσόδον τῆς Α. Θ. Παναγιότητος εἰς τὸν σάβαν, τὸ Παρθενοναγωγικὸν Βαρυτοχωρίον, τὸ Ζωγράφειον Γυμνάσιον, τὸ Ἀρσενοναγωγικὸν Βαρυτοχωρίον καὶ τὴν Ἑλληνικὴν Ἐπισκοπὴν.

» ΘΡΗΣΚΕΙΑ «

ΑΙ ΘΛΙΨΕΙΣ

Πνεῦμα τρυφεράς παρηγορίας ἐκπέμπεται ἐκ τῶν γραμμῶν τῆς αὐριανῆς ἀποστολικῆς περικοπῆς. "Ολοι οἱ τεθλιμμένοι — καὶ ποῖος εἰς τὸν κόσμον αὐτὸν δὲν ἔχει τὰς θλίψεις του! — ἄς τὰς ἀναγνώσουν μαζί μου: «ἀλλὰ καὶ καυχώμεθα ἐν ταῖς θλίψεσιν, εἰδότες, ὅτι ἡ θλίψις ὑπομονὴν κατεργάζεται, ἡ δὲ ὑπομονὴ δοκιμὴν, ἡ δὲ δοκιμὴ ἐλπίδα, ἡ δ' ἐλπίς οὐ καταισχύνει...»

Εἶναι ἀλήθεια, ὅτι ὅσον περισσότερον προστρίβεται κανεὶς εἰς τὸν κόσμον τοῦτον, ὅσον περισσότερον γνωρίζει τὴν κοινωνίαν, ὅσον μὲ φλογερότερον ζῆλον θέλει νὰ ἐνσαρκώσῃ τὰ ἰδανικά του, τόσον καὶ περισσότερας ἀντιστάσεις εὐρίσκει, τόσον πικροτέραν δοκιμάζει τὴν ζωὴν, τόσον ὀδυνηρότερας τὰς ἀντιδράσεις. Ἀλλὰ μὲ αὐτὸ δὲν ἔπεται ὅτι δὲν πρέπει νὰ ζήσωμεν, νὰ προστριβῶμεν, νὰ κατέλθωμεν εἰς τὸν εὐγενῆ ἀγῶνα τῆς ἐνσαρκώσεως τῶν ὁραίων μας ἰδανικῶν. Αἱ θλίψεις ἄς μᾶς ἀπειλῶσιν! Εἶναι τὸ μοιραῖον ποτήριον, τὸ ὁποῖον ἡ Εἰμαρμένη ἐπιφυλάσσει εἰς τὰς εὐγενεῖς ψυχάς, ἀλλ' αἱ ψυχαὶ αὗται γνωρίζουσι νὰ καυχῶνται καὶ εἰς τὰς θλίψεις των αὐτάς.

Ὑπάρχουσιν, ἄλλως τε, θλίψεις εὐγενέστεραι τῶν γελῶτων καὶ ὀδύνη ὑψηλότερα τῆς εὐφροσύνης. Ὅταν θλίβεται τις διὰ τὸν πόνον τοῦ ἄλλου, ὅταν ὑποφέρει διότι ἀγαπᾷ, ὅταν λυπῆται διότι διώκεται ἡ ἀλήθεια, τότε τὸ αἶσθημα αὐτό, τὸ θλιβερόν καὶ δυσάρεστον, εἶναι ἀνώτερον πολὺ ἀπὸ τὴν χαρὰν, ὅταν αὕτη ἔχῃ ὡς αἰτίαν τὸν ἐγωϊσμόν, τὴν χαιρεκακίαν, τὴν ἰδιοτέλειαν.

Ζῶμεν τὴν πολλαπλὴν ζωὴν τῶν ἀτόμων, τῶν μελῶν τῆς κοινωνίας καὶ τῶν πολιτῶν ἐνὸς ἔθνους, ἀνήκομεν εἰς ἡμᾶς αὐτούς, εἰς τὰς οἰκογενείας μας, εἰς τὴν κοινωνίαν, εἰς τὴν πατρίδα, εἰς τὸ ἔθνος, εἰς τὴν Ἐκκλησίαν. Ἄν ζήσωμεν τὸν ἀδρανῆ καὶ ἄχολον βίον τῆς ἀδιαφορίας καὶ τὴν λανθάνουσαν ζωὴν τῶν ζωοφύτων, τότε βεβαίως αἱ θλίψεις σπανίως θὰ θίξωσι τὴν ψυχὴν μας καὶ τὸ δάκρυ τοῦ πόνου δὲν θὰ συχνοβρέχῃ τὸν ὀφθαλμόν μας. Ἀλλὰ μὴ νομίζετε, ὅτι τότε θὰ εἴμεθα καὶ εὐτυχεῖς. Ἡ θλίψις δὲν θὰ σφυρηλατήσῃ τὰς ψυχὰς μας καὶ τὸ δάκρυ δὲν θ' ἀποκαθάρσῃ ἡμᾶς ἀπὸ τὸν ἐγωϊσμόν καὶ τὴν ἰδιοτέλειαν, οὔτε ὁ κοινὸς πόνος θὰ μᾶς ἀδελφώσῃ μὲ τοὺς ἄλλους, ἀλλὰ ψυχροὶ πρὸς πάντας καὶ ὑπὸ πάντων θὰ διατελοῦμεν ἐν τῇ ἀποκρουστικῇ μονώσει, ἡ ὁποία σκοτίζει τὸ πνεῦμα καὶ ἐξαγριώνει τὰς ψυχάς.

Αἱ θλίψεις τοῦ βίου, ὅταν αὗται — καὶ πάλιν τὸ ἐπαναλαμβάνω — ἔχωσιν ἀφορμὴν τὴν παρακώλυσιν τῆς γενικῆς εὐδαιμονίας, τότε ἀποτελοῦσιν ἀφ' ἐνὸς τὴν καλλιτέραν περγαμηνὴν διὰ τὴν ψυχὴν, ἡ ὁποία τὰς αἰσθάνεται, ἀφ' ἑτέρου δὲ ἐνισχύουσιν αὐτὴν διὰ τῆς δοκιμῆς καὶ τῆς ἐλπίδος.

Αἱ θλίψεις, τὰς ὁποίας δοκιμάζομεν εἰς τὸν βίον, ἄς μὴ μᾶς γονατίζωσιν ὑπὸ τὸ βάρος των. Ἄς μάθωμεν νὰ μὴ ἀπελπίζωμεν ἐξ αἰτίας των. Εἶναι σύντροφοι τῆς ζωῆς, αἱ ὁποῖαι δὲν εἶναι τόσον κακαὶ καὶ σκληραί, ὅσον τὰς φανταζόμεθα. Πολλάκις ἐκ τῶν θλίψεων, τὰς ὁποίας δοκιμάζει ἐν ἄτομον, μία κοινωνία, ἐν ἔθνος, ἐξέρχεται ρωμαλεώτερον καὶ εὐσθενέστερον, μὲ περισσύτεραν ὁρμὴν πρὸς δρᾶσιν, μὲ περισσύτεραν ἀντοχὴν καὶ μὲ ἀληθῆ τῶν περιστάσεων ἐκτίμησιν. Οἱ γενναῖοι εἰς τὰς θλίψεις των ἦσαν πάντοτε καὶ οἱ νικηταί.

ΑΠΟΛΟΓΗΤΗΣ

» ΠΟΛΙΤΕΙΑ «

Η ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ

Μετὰ τὴν ἐπίσκεψιν, τὴν ὁποίαν ἐδέχθησαν οἱ ἐν Βιέννῃ τῶν βασιλέων τῆς Βουλγαρίας, προχθὲς εἶχον καὶ ἑτέραν τοῦ Μαυροβουνίου βασιλέως, ἀκολουθουμένου ὑπὸ δύο τῶν ὑπουργῶν του. Καίτοι ἡ ἐπίσκεψις ἐζητήθη νὰ χαρακτηρισθῇ ὡς ἀπλούστατα ἐπίσκεψις ἀνεπισήμου βασιλέως, ἐκτιμώντος πολὺ τὴν Καισαροδισιλικὴν Μεγαλειότητα, ἐν τούτοις, ἂν κρίνῃ τις τόσον ἐκ τῶν ἀνταλλαγείων προπόσεων, ἐκ τῆς ζωνρότητος τῆς ὑποδοχῆς καὶ τῶν δημοσιευθεισῶν δηλώσεων ἐξ ἀμφοτέρων τῶν μερῶν, ἡ συνάντησις αὕτη τῶν βασιλέων τούτων ἐνέχει πολλὴν τὴν πολιτικὴν βαρύτητα, καὶ δὴ καθ' ἣν ἐποχὴν, ἡ μὲν εἰρήνη ἐν τῇ ἐγγύς Ἀνατολῇ εἶναι ἀρκετὰ προβληματικὴ, εἰς τὰ βαλκανικὰ δὲ κράτη παρατηρεῖται τόσος ὀργασμός. Οἱ ἐν Γαλλίᾳ καὶ Ρωσίᾳ διπλωματικοὶ κύκλοι ἤρχισαν ἀνησυχοῦντες περὶ τῆς ἐνεργοῦς ἐπεμβάσεως τῆς Αὐστρίας εἰς τὰ Βαλκάνια καὶ διερωτῶνται ποῦ θὰ καταλήξῃ ἡ τοιαύτη δραστηριότης.

» Ἀλλ' ἐνῷ ἐν Βιέννῃ ἀνταλλάσσονται προπόσεις εἰς τὰ αὐτοκρατορικὰ παλάτια, ἐν Βουδαπέστη ἀνταλλάσσονται πυροβολισμοὶ ἐν τῇ Οὐγγρικῇ Βουλῇ. Εἶναι γνωστόν, ὅτι ἀνέκαθεν ἡ Οὐγγρικὴ Βουλὴ ὑπῆρξε τὸ πεδῖον, εἰς ὃ συνεκρούοντο πάντοτε αἱ ποικίλαι ἐθνότητες, αἱ ἀποτελοῦσαι τὸ μωσαϊκὸν τῆς Δυναδικῆς μοναρχίας. Ἐπ' ἐσχάτων, ἐπ' εὐκαιρίᾳ ζητήματος τῆς καθολικῆς ψηφοφορίας, συνεπείᾳ τῆς ἀδιαλλάκτου στάσεως τῆς ἀντιπολιτεύσεως, ὁ πρόεδρος τῆς Οὐγγρικῆς Βουλῆς Τίσζα προέβη εἰς ἀποκλεισμόν ὁρισμένων βουλευτῶν ἐκ τῆς ἐναντίας μερίδος. Ὁ Κόβαξ, εἰς ἐκ τῶν ἀποκλεισθέντων, ἀπὸ τὸ θεωρεῖον, ἐξ οὗ παρηκολούθει τὴν συνεδρίαν, ἐπυροβόλησεν ἀνεπιτυχῶς κατὰ τοῦ προέδρου, μεθ' ὃ ἔστρεψε τὸ φονικὸν ὄπλον καθ' ἑαυτοῦ. Καὶ αὐτὸ μὲν εἶναι ἐπεισώδιον ἀπλοῦν, σύμπτωμα τῆς νόσου, ἥτις ἀπὸ πολλοῦ λυμαίνεται τὴν Οὐγγαρίαν, καὶ ἥτις θὰ ἐκδηλωθῇ περισσότερον ἐπικινδύνως, ἀφοῦ ἐκλείψῃ ἐκ τοῦ πολιτικοῦ ὀρίζοντος ὁ Φραγκίσκος Ἰωσήφ.

» Οἱ ἐν Ἑλλάδι εὐρίσκονται εἰς στρατιωτικὸν ὀργασμόν. Ἀκούουν τὰς ἐπαινετικὰς διὰ τὸν στρατόν των καὶ τὸ ναυτικόν των κρίσεις τῶν ξένων ἀκολουθῶν καὶ συνεισφέρουσι γενναῖα ποσὰ διὰ τὸν καταρτισμὸν ἐναερίου στόλου, τοῦ ὁποίου καὶ τέσσαρες μονάδες ἤδη ἐδαπτίσθησαν.

» Ἐκ τοῦ θεάτρου τοῦ πολέμου ἀνακοινοῦται ἀφ' ἐνὸς ἡ μεγάλη ἐπτάωρος μάχη τοῦ Ζανζούρ, καθ' ἣν, ἀφοῦ ὁ τουρκικὸς στρατὸς γενναίως ἠγωνίσθη, ἠναγκάσθη νὰ ἐκκενώσῃ τὴν πόλιν ταύτην, ἀφ' ἑτέρου δ' ἐπίθεσις τῶν Ἀράβων ἐν Χόμς, κυριευσάντων παρὰ τοῦ ἐχθροῦ τρόφιμα καὶ ἄλλα. Μέχρι τῶν μέσων τῆς ἐβδομάδος ταύτης οὐδεμία ἠγγέλθη δρᾶσις τοῦ ἰταλικοῦ στόλου.

» Κατ' ἀπόφασιν τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ληφθεῖσαν τὴν Τετάρτην, παρατείνεται ἡ προθεσμία τῆς ἀπελάσεως τῶν Ἰταλῶν ἐπὶ μίαν ἐπὶ πλέον ἐβδομάδα, ἀπεφασίσθη δὲ ἡ αὐξήσις κατὰ 25% τοῦ κτηματικοῦ φόρου, τὸ εἰσόδημα τοῦ ὁποίου θὰ ἀφιερωθῇ διὰ τὰς πολεμικὰς ἀνάγκας τῆς χώρας. Καίτοι ἀμφότεροι οἱ ἐμπόλεμοι δεικνυνται ἀδιάλλακτοι, ἐν τούτοις αἱ Δυνάμεις δὲν παύουσιν ἀναζητοῦσαι ἑδαφὸς συνενναήσεως.

ΔΙΠΛΩΜΑΤΗΣ

ΕΝΤΥΠΩΣΕΙΣ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

ΠΡΟΣ ΤΟ ΚΑΛΟΝ ΚΑΙ ΤΟ ΩΡΑΙΟΝ

Ἡ φύσις, ἡ ὁποία ἐνέπνευσεν εἰς τὸν ἄνθρωπον τὸν ἔρωτα πρὸς τὸ ἐκλεκτὸν καὶ τὸ ὡραῖον, ὅχι βέβαια μόνον χάριν τοῦ αὐτοῦ, ἀλλὰ πρὸ παντὸς χάριν βελτιώσεως τοῦ εἶδους, τοῦ ἔδωκε καὶ εἰς τὴν ψυχὴν τὴν εὐγένειαν νὰ αἰσθάνεται τὴν μεγαλειτέραν χαρὰν, ὅταν ἴδῃ εἰς τὴν νεωτέραν του γενεάν τὴν τελειότητα, τὴν ἁρμονίαν, τὸ κάλλος.

Καὶ τὴν χαρὰν ταύτην ἔδοξάσαν ὅλοι, ὅσοι παρέστησαν εἰς τοὺς Ε' σχολικοὺς ἀγῶνας, ὅταν ἐβλεπον τὰ σωματάκια τῶν κοριτσιῶν καὶ τῶν ἀγοριῶν μας νὰ ἐπιδεικνύουν εἰς ἓν ὡραῖον φαντασμαγορικὸν σύνολον ἁρμονίαν γραμμῶν, εὐκαμψίαν μυῶν, ἀλλὰ πρὸ παντὸς ζωὴν, ζωὴν καὶ υἱεῖαν.

Εἶναι ἀληθῶς μία εὐγενὴς χαρὰ ἐκείνη, τὴν ὁποίαν αἰσθάνεται ὁ ἄνθρωπος, ὁ πατήρ, ὁ δημιουργός, ὅταν βλέπῃ τὸν ἑαυτὸν του τελειοποιημένον μέσα εἰς τὸ κομψὸν καὶ ἱγιὲς σωματάκι ἑνὸς παιδιοῦ, τὸ ὁποῖον μίαν ἡμέραν θὰ καταλάβῃ τὴν θέσιν του, καὶ ἑνὸς κοριτσιοῦ, τὸ ὁποῖον αὐριον θὰ τοῦ προσφερθῇ ἔτοιμον καὶ ἱκανὸν νὰ δημιουργήσῃ τὸ ἀληθινὸν κάλλος.

...

Κουρασμένοι ἀπὸ τὴν παρεξήγησιν τοῦ βίου, ἀδικημένοι ἀπὸ μερικὰς προλήψεις, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ παρελθόν σκληρὸν καὶ δύσκολον, κλίνομεν σήμερον μὲ κάποιαν ἐντροπὴν τὴν κεφαλὴν, διότι — τὸ αἰσθανόμεθα καὶ τὸ ὁμολογοῦμεν — ἀνίσχυροί σωματικῶς καὶ ἐκλεπτυσμένοι ὡς σκιαί, ἄνδρες μὲν παρηγορημένον τὸ ὄνομά μας, γυναῖκες ἐλησμονήσαμεν τὸν προορισμὸν μας, καὶ οἱ δύο δὲ μαζὶ παρημελήσαμεν μὲ τὴν πλέον ἔνοχον ἀκηδίαν τὸ καθήκον, τὸ ὁποῖον ἔχομεν πρὸς τὴν κοινωνίαν, πρὸς τὴν πατρίδα καὶ πρὸς τὸ Ἔθνος.

Τὰ ἐλησμονήσαμεν ὅλα αὐτά, παρημελήσαμεν πρὸ παντὸς τὸ σῶμά μας, τὸ ὁποῖον σήμερον ὡς κατάδικος περιέφερομεν μὲ τοὺς ἀτροφικοὺς μύς του, μὲ τὴν σπάνιν τοῦ ὑγιούς αἵματος καὶ μὲ τὴν δυσανάλογόν του ἀνάπτυξιν.

Ἄς μὴ ζητήσωμεν σήμερον εὐθύνας. Ἰσως

δὲν εἶναι ὁ καιρὸς τῶν εὐθυνῶν, αἱ ὁποῖαι ἀγνωστον ἂν καὶ κατὰ πόσον θὰ μᾶς ὠφελήσωσιν.

Ἄλλως τε, ἰδοὺ, περὶ ἡμῶν εἰς τὴν νεωτέρα γενεά, ἡ ὁποία μᾶς γεμίζει ἀπὸ χαρὰν καὶ ἀπὸ ὡραίας ἐλπίδας. Μέσα εἰς τὰ εὐγραμματα, ὡς ἀρχαῖα ἀγάλματα, σώματά των τὸ αἷμα κατακόρυφον, ὑγιές, σφυρίζει, τονώνει τὴν ψυχὴν καὶ τὴν καρδίαν. Εἰς τὸ ἀρρενωπὸν πρόσωπον τῶν παιδιῶν μας αὐτῶν βλέπω, ὡς διὰ μέσου διαφανοῦς μαρμαροῦ, τὴν εὐγένειαν τῶν αἰσθημάτων, ἡ ὁποία συναυξάνεται μὲ τὴν υἱεῖαν, καὶ τὴν ἀγνότητα τοῦ ἐνθουσιασμοῦ, ὁ ὁποῖος εἶναι τόσον φυσικὴ συνέπεια τῆς σωματικῆς ἀριότητος, ὅσον ἡ εὐωδία ἐκ τῶν πετάλων τοῦ ῥόδου.

Βλέπω ὅλα αὐτὰ νὰ παρελαύνουν ἡμῶν καὶ αἰσθάνομαι τὴν χαρὰν τὴν ἀληθινὴν καὶ ἀνυπόκριτον, τὴν ὁποίαν μοῦ ἐνεφώλευσεν ἡ Φύσις, διότι βλέπω ὅτι μετ' ἐμὲ ὁ ὡραῖος αὐτὸς νέος θὰ ἴδῃ νὰ μὲ ἀναπληρώσῃ, τὴν χαρὰν, τὴν ὁποίαν μοῦ ἐπιβάλλει ἡ ἔθνική μου ὑπερηφάνεια, διότι βλέπω εἰς τὸ σημερινὸν αὐτὸ παιδί, τὸν ἔφηβον ἢ τὴν κόρην, τὸν καλὸν στρατιώτην τῶν εὐγενεστέρων ἰδεῶν καὶ τῶν ἱερωτέρων πόθων.

Καὶ μετὰ τὸ λουτρὸν αὐτὸ τῆς χαρᾶς, εἰς τὴν ὁποίαν πλέω, αἰσθάνομαι ὅτι καὶ ἐγὼ ἀνελῶ δυνάμεις ἀπὸ τὴν εὐέλπιδά αὐτὴν νεότητα καὶ ἐνισχύομαι εἰς τὰ κουρασμένα μου βήματα.

...

Αὕτη εἶναι ἡ ἐντύπωσις, τὴν ὁποίαν ἀπεκόμισαν αἱ χιλιάδες τῶν θεατῶν, οἱ ὁποῖοι ἐξέδραμον ἕως τὴν κατώφλιον πεδιάδα τοῦ Μπαλτά-Λιμανίου καὶ αὐτὰς τὰς παρηγόρους ἐκείνας ἐδιαβάξα ἐπάνω εἰς τὰ χαρακτηριστικὰ ὅλων, ὅσοι ἠτύχησαν νὰ ἀντιληφθῶν μὲ τὸν πλέον ἀδιαφιλονέκητον τρόπον τὴν ἐργασίαν, ἡ ὁποία χάριν τῆς υἱεῖας, χάριν τοῦ σώματος καὶ τῆς εὐρωστίας, ἤρχισε νὰ γίνεται εἰς τὰ σχολεῖά μας, χωρὶς ἐπιδείξιν, χωρὶς κόμητον, χωρὶς διαφημίσεις.

Διότι καὶ οἱ μᾶλλον δύσκαλοι εἰς τὰς κρίσεις των καὶ οἱ περισσότερον φειδωλοὶ εἰς τοὺς ἐπαίνους ὁμολόγησαν καὶ τὸ ὁμολογοῦν.

Χωρὶς ἡμεῖς καὶ πολὺ-πολὺ νὰ συμβάλωμεν εἰς τοῦτο, χωρὶς νὰ ὠθήσωμεν τὰ πράγματα, μερικοὶ καλοὶ καὶ τοῦ καθήκοντος ἄνθρωποι ἐθεώρησαν ὅτι ἦτο πλέον καιρὸς νὰ ἐξυπνήσουν μέσα εἰς τὴν ψυχὴν τῆς νεωτέρας γενεᾶς τὸν ἐνθουσιασμὸν πρὸς τὸ ἀληθινὸν κάλλος, τὸ ὁποῖον πάντοτε ἀπορρέει ἀπὸ τὴν υἱεῖαν καὶ τὴν κανονικὴν τοῦ σώματος ἀνάπτυξιν.

Καὶ οἱ ἄνθρωποι αὐτοί, εὐτυχεῖς ἂν δὲν εὗρισκον τόσα κωλύματα, ὅσα ἐφαινόοντο, ἤρχισαν τὸ ἔργον των μὲ τὴν δύναμιν, τὴν ὁποίαν τοὺς ἔδιδεν ἡ ἀγάπη πρὸς τὴν εὐγενὴ αὐτὴν ἰδέαν καὶ ὁ πόθος τῆς πραγματοποιήσεως ἑνὸς ὡραίου οὐνείρου.

Τοὺς ἀνθρώπους τούτους, τοὺς ἱερούς αὐτοὺς ὑποφύτας, χειροκροτοῦμεν σήμερον θερμῶς, διὰ τὸν ἀμείψωμεν μὲ τὴν ἠθικὴν αὐτὴν ἀμοιβήν, τὴν τόσῃ λιτὴν καὶ ἀπείριστον, τόσους κόπους, τοὺς ὁποίους κατέβαλον, καὶ διὰ τὸν τοὺς ἐγκαρδιώσωμεν εἰς τὸ ἔργον, τὸ ὁποῖον ὑπολείπεται ἀκόμη νὰ γίνῃ.

Ἡ πρόοδος, ἡ ὁποία σημειώνεται μὲ ἀδράς γραμμάς καὶ ἀπτά ἀποτελέσματα ἀπὸ ἔτους εἰς ἔτος, ἡ γενίκευσις αὐτὴ τῆς ἀγάτης καὶ τοῦ ἐνδιαφέροντος πρὸς τὴν γιμναστικὴν, μὲ ἐπιβάλλει τὴν στοιχειώδη ἐλπίδα νὰ φρονῶ ὅτι τὸ ἔργον, τὸ ὁποῖον ἤρχισε τόσον ὡραῖον, δὲν ὑπάρχει κίνδυνος νὰ μείνῃ ἡμιτελές. Θὰ τελειωθῇ καὶ θὰ θριαμβεύσῃ.

...

Χειροκροτοῦμεν ἐπίσης μὲ τὴν πλέον ζωηρὰν ἐνθουσιασμόν ὅλους τὰς εὐγενεῖς ἐκείνας ἐπαρξίς, αἱ ὁποῖαι τὴν ἑβδομάδα αὐτὴν — μίαν ἀκόμη φοράν ἐπὶ πλέον — μᾶς ἔκαμαν νὰ λουσθῶμεν εἰς ἓν λουτρὸν ἀμυθίτου χαρᾶς καὶ παρηγορίας καὶ μᾶς ἐβροντοφρόνησαν, ὅχι μὲ λόγια κενὰ καὶ ἄσημα, ἀλλὰ μὲ τὰ προτεταμένα των στήθη καὶ εὐγραμμα σώματα, τὸ ἱστορικὸν ἐκεῖνο :

Ἄμμι ἐσόμεθα καλλὴ κάρρους.

...

Εἴθε νὰ μὴ διαφρεύσωσι τὴν φερίλιδα ὑπόσχασίν των καὶ ἡμεῖς νὰ μὴ ἀπαιτηθῶμεν εἰς τὰς χρυσὰς μας ἐλπίδας.

ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΗΣ ΤΟΥΡΚΙΑΣ

(συνέχεια ἀπὸ σελίδος 1337)

ΣΟΥΛΤΑΝ ΜΟΥΡΑΤ Ο Γ'.

(1574—1593)

Ἐπὶ τέλους, τῇ 16 Ἰανουαρίου 1595, ὁ σουλτάνος ἠγέρθη ἐκτάκτως θύσθυμος καὶ στενοχωρημένος· διερωτήσας δὲ καὶ τὰ ἀνείρα τῶν δερβισίων καὶ δυσμενέστατα ἐξηγήσας αὐτά, ἐκάλεσε παρ' αὐτῷ ὄμιλον μουσικῶν, εἰς τοὺς ὁποίους ἐπέβαλε νὰ ψάλλωσι πανθυμώτατον ᾄσμα, τὸ ὁποῖον ὁ σουλτάνος εἶχε συνθέσει καὶ τοῖσι.

Οἱ μουσικοὶ ἐφθασαν ἤδη εἰς τὸν ταυταλον τοῦ ᾄσματος στίχον: «ὦ θάνατε! ἐλθέ ὅπωςδήποτε αὐτὴν τὴν νύκτα νὰ μὲ πάρῃς», ὅτε εἰσῆλθον αἰφνης εἰς τὸν λιμένα δύο πλοῖα τοῦ διοικητοῦ τῆς Αἰγύπτου, κομίζοντα πρὸς τὸν σουλτάνον ὥρατα καὶ πλουσιώτατα δῶρα· ἐπειδὴ δὲ, κατὰ τὸ ἐπικρατοῦν ἔθιμον, ὅλα τὰ εἰς τὸν λιμένα εἰσερχόμενα ἐπίσημα πλοῖα, μὲν ἐμελλόν νὰ διέλθωσι πρὸ τῶν σουλτανικῶν ἀνακτόρων, ὡφείλον νὰ κανονιοβολήσωσιν, ὁ κρότος τοῦ κανονιοβολισμοῦ τῶν πλοίων τούτων διέσεισε τὸ περίπτερον, ἐν τῷ ὁποίῳ εὕρισκατο ὁ σουλτάνος, ἐθραύσθησαν δὲ ὡς ἐκ τούτου τρεῖς θυρίδες τοῦ θωματίου.

Τὸ γεγονός τοῦτο ἐκλαδὼν ὡς κάκιστον αἰώνον ὁ σουλτάνος καὶ μελαγχολήσας ἐτι μάλλον, ἀπεβίωσε τὴν ἰδίαν νύκτα, ἐν ἡλικίᾳ 48 ἐτῶν. Διαδέχθη δὲ αὐτὸν ὁ υἱὸς του Μεχμέτ ὁ Γ'.

Σουλτάν Μουράτ ὁ Γ' θεωρεῖται εἰς τῶν διαπρεπεστέρων τῆς Ὀθωμανικῆς Αυτοκρατορίας ἡγεμόνων, μεγάλως δὲ διεκρίθησαν ἐπὶ τῆς βασιλείας αὐτοῦ αἱ ὥραιαι τέχναι, καὶ ἰδίως ἡ ποίησις καὶ ἡ μουσική, τῶν ὁποίων ἦτο ἐνθερμώτατος φίλος. Αὐτὸς πρῶτος διήρπασε τὸ εὐρύτατον κράτος του εἰς τεσσαράκοντα βιλαέτια (νομοῦς), ἐξ ὧν ὅκτω μὲν ἦσαν ἐν Εὐρώπῃ, τέσσαρα ἐν Ἀφρική καὶ εἰκοσιοκτὼ ἐν Ἀσίᾳ. Τὰ ὡραιότερα τῶν διαφόρων ἐπαρχιακῶν πόλεων τεμένη καὶ ἄλλα φιλανθρωπικὰ καταστήματα εἶναι ἱερήματα ἰδικά του, σπουδαίαν δ' ἐπίδοσιν ἔλαβεν ἐπὶ τῶν ἡμερῶν αὐτοῦ ἐν Τουρκίᾳ τὸ ξένον ἐμπόριον, καὶ ἰδίως τὸ γαλλικὸν καὶ τὸ ἀγγλικόν. Ἐγένετο πατὴρ ἑκατὸν δύο τέκνων, ἐξ ὧν κατὰ τὸν θάνατον αὐτοῦ ἐπέζησαν εἴκοσιν υἱοὶ καὶ εἰκοσιπέντε θυγατέρες. Ἐκ τῶν ἐβδομήκοντα, ὡς λέγεται, γυναικῶν τοῦ χαρεμίου του, αἱ τεσσαράκοντα ἦσαν χασεκῆ, ἤτοι μητέρες ἀρρένων τέκνων. Ἀλλ' ἐξ ὅλων τῶν γυναικῶν αὐτοῦ περισσότερον ἡγάπα τὴν σουλτάναν Σαφιγέ, ἤτοι Καθαράν, ἣτις, ἐκ τῆς εὐγενοῦς βενετικῆς οἰκογενείας τῶν Βάφρων καταγομένη, εἶχε συλληφθεῖ ὑπὸ πειρατῶν Τούρκων ἐν ᾧ μετέβαιναν ἐκ Βενετίας εἰς Κέρκυραν, ὅπου ἦτο διοικητὴς ὁ πατὴρ τῆς, καί, κοιμοθεῖσα εἰς Κων-

σταντινούπολιν, ἐδόθη ὑπὸ τοῦ Σελήμ Β' ὡς πρώτη σύζυγος εἰς τὸν Μουράτ, πρίγκηπα ἐτι ὄντα. Ταύτης υἱὸς πρωτότοκος, τῷ 1566 γεννηθεὶς, ἦτο ὁ διαδεχθεὶς αὐτὸν Μεχμέτ ὁ Γ'.

ΣΟΥΛΤΑΝ ΜΕΧΜΕΤ Ο Γ'.

(1593—1603)

Πρῶτον ἔργον τοῦ νέου σουλτάνου ὑπῆρξεν ἡ ἀπανάληψις τοῦ κατὰ τῆς Οὐγγαρίας πολέμου. Ἐπειδὴ δὲ, ἐν τῷ μεταξύ, καὶ ὁ φιλοδοξότατος τῆς Βλαχίας ἡγεμὼν **Μιχαήλ**, ὁ ἐπιλεγόμενος **Ἀνδρεῖος**, ἐπωφελοῦμενος τῆς τελευταίας ἡττῆς τῶν Ὀθωμανῶν, συνέμαχησε μετὰ τῆς Οὐγγαρίας καὶ παντοιοτρόπως παρηνώχλει τοὺς ἐπὶ τῶν συνόρων τῆς

ἡγεμονίας αὐτοῦ Τούρκους, ἀπεφασίσθη ὅπως ἡ ἐκστρατεία ἀρχίσῃ πρῶτον ἐναντίον τῆς Βλαχίας. Καί, τῇ 27 Ἀπριλίου 1595, ὁ μέγας βεζύρης Φερχὰδ πασᾶς μετὰ μεγάλων δυνάμεων καὶ ἰσχυροτάτου ἱππικοῦ, ἐξεκίνησε κατὰ τοῦ Μιχαήλ· μόλις ὅμως διέβη τὰ σύνορα καὶ εὗρέθη (7 Ἰουλίου) ἐπὶ τοῦ βλαχικοῦ ἰσάφους, ἀνακαλεῖται, διότι διὰ τῶν ἀποτόμων ἐκφράσεων του εἶχε δυσαρεστήσει τοὺς Γενισάρους, μέγας δὲ βεζύρης καὶ ἀρχηγὸς τῆς ἐκστρατείας διορίζεται ὁ Ἀλδανὸς ἐπίσης Σινάν πασᾶς, τὸ τέταρτον ἤδη ἀνακληθεὶς ἐκ τῆς ἐξορίας καὶ τὸ βεζυρικὸν ἀναλαβὼν ἀξίωμα.

Ἀλλὰ τὰ στρατεύματα τοῦ Μιχαήλ ὑπερίσχυσαν. Δι' ἐπιβεβίου στρατηγικοῦ ταχέως παύσας τοὺς Τούρκους εἰς μέρος βαλτώδες, ὅπου σχεδὸν ἐξ ὁλοκλήρου κατέστρεψε τὸ ἱππικὸν των, τοὺς δὲ ὑπολειπθέντας κατεδίωξε πέραν τῶν συνόρων. Ἡ οἰκτρά

αὕτη ἀποτυχία ἐξηγγρίωσε τὸν σουλτάνον· ἔπαυσε δὲ καὶ πάλιν τὸν Σινάν πασᾶν, διορίσας ἀντ' αὐτοῦ τὸν παιδαγωγὸν του (λαλᾶν) Μουσταφᾶ πασᾶν· τούτου ὅμως, μετὰ τρεῖς μόλις ἡμέρας, τῇ 22 Νοεμβρίου, ἀποθανόντος αἰφνιδίως, μέγας βεζύρης διορίζεται καὶ πάλιν, πέμπτην ἤδη φοράν, ὁ καὶ ὑπεροχόηκοντοῦτος, ὁ Σινάν πασᾶς, μετὰ τοῦ ὁποίου ἀπεφασίσθη νὰ συνεκστρατεύσῃ κατὰ τῆς Βλαχίας καὶ Οὐγγαρίας ὁ σουλτάνος κατὰ τὸν προεχθ' Ἀπρίλιον (1596).

Ἀλλὰ τῇ 3 Ἀπριλίου, ἐν ᾧ τὰ πάντα ἦσαν ἤδη ἔτοιμα πρὸς ἐκκίνησιν ἐντεθεν, ἀποθνήσκει αἰφνιδίως καὶ ὁ Σινάν πασᾶς, διορίζεται δὲ ἀντ' αὐτοῦ ὁ Ἰδραχὴμ πασᾶς, ὅστις καὶ συνεκστράτευσε μετὰ τοῦ σουλτάνου, κατὰ Ἰούλιον τοῦ ἰδίου ἔτους.

Διὰ τὸν σουλτάνον ἡ ὑποταγὴ τῆς Βλαχίας ὑπῆρξεν ἔργον εὐκολώτατον, διότι, δολοφονηθέντος ἐν τῷ μεταξύ τοῦ ἀνδρείου Μιχαήλ, ἡ χώρα εἶχε παραδοθῇ εἰς δεινὸν ἐμφύλιον πόλεμον διὰ τὴν διαδοχὴν τοῦ θρόνου. Οὕτω, τὸ ἐν μετὰ τὸ ἄλλο, ὅλα τὰ ἐπὶ τοῦ Δουναβίου φρούρια παραδίδοντο εἰς τὸν σουλτάνον, τέσσαρες δὲ μήνας ἔαν εἶχον ἀκόμη συμπληρωθῇ καὶ τὸ πλείστον τῆς χώρας μέρος ἦτο ὑποτεταγμένον εἰς τοὺς Τούρκους.

Ἀλλ' ἡ πρόδοσις αὕτη τῶν Ὀθωμανῶν συνετάραξε τοὺς ἐν Οὐγγαρίᾳ καὶ Πολωνίᾳ, συνασπισθέντας δὲ ἐνώπιον τοῦ ἀπειλοῦντος τὰς χώρας αὐτῶν κοινοῦ κινδύνου, ὁ ἀρχιεπὶς Μαξιμιλιανὸς καὶ ὁ βασιλεὺς τῆς Πολωνίας Σιγισμὸνδος ὁ Γ' (1566—1632) ἐπέρχονται κατὰ τοῦ σουλτάνου, μετὰ τοῦ ὁποίου καὶ συναντῶνται ἐν **Κερεστέζ** παρὰ τὰ οὐγγροβλαχικὰ σύνορα, ὅπου καὶ συνάπτουσιν ἐπὶ τρεῖς ἡμέρας (24—26 Ὀκτωβρίου) τρεῖς ἀλλεπαλλήλους μάχας, ἐξ ὧν ἐκέρδησαν τὰς δύο πρώτας.

Τότε ὁ σουλτάνος προτείνει εἰς τὸν μέγαν βεζύρην νὰ ἐφαρμόσῃ τὸ στρατήγημα ἐκεῖνο τοῦ ἡγεμόνος Μιχαήλ καί, ὑπὸ τὴν πρόφασιν ὅτι ὑποχωρεῖ, νὰ παρασύρῃ τοὺς ἐχθροὺς εἰς βαλτώδες τι μέρος τῶν πέριξ. Ἀλλ' ἐπειδὴ ὁ Ἰδραχὴμ-πασᾶς, ἐξηντημένος ἀφ' ἑνὸς ἐκ τῆς διημέρου μάχης, φοβούμενος δὲ μήπως, καταπροδιδόμενου τοῦ στρατηγήματος, πάθωσι τι χεῖρον τὰ ὀθωμανικὰ στρατεύματα, ἀντέκρουσε τὴν πρότασιν τοῦ σουλτάνου· οὕτως, ἀναλαμβάνων μόνος του τὴν εὐθύνην, διατάσσει τὴν ἀμυσσὸν τοῦ σχεδίου ἐφαρμογὴν. Καὶ πραγματικῶς, τὰ οὐγγροπολωνικὰ στρατεύματα παρασύρονται εἰς τοὺς πέριξ βάλτους, ἐκεῖ δὲ, τῇ 26 Ὀκτωβρίου, τρίτῃ καὶ τελευταίᾳ ἡμέρᾳ τῆς μάχης, ὑφίστανται δεινὴν πανωλεθρίαν, ἀνω τῶν 50 χιλιάδων πεσόντων καὶ πνιγάντων.

(ἀκολουθεῖ)

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ Μ. ΜΕΛΙΣΣΟΠΟΥΛΟΣ
καθηγητὴς ἐν τῇ Ρωσικῇ Σχολῇ.

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΑΙ ΔΙΑΛΕΞΕΙΣ

Μ. ΜΟΥΣΕΙΔΟΥ, ΙΑΤΡΟΥ,

ΔΙΕΥΘΥΝΤΟΥ ΤΟΥ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΥ Ο «ΙΠΠΟΚΡΑΤΗΣ»

Η ΣΠΟΥΔΑΙΟΤΗΣ ΤΗΣ ΦΥΣΙΚΗΣ ΑΓΩΓΗΣ

ΔΙΑ ΤΗΝ ΕΞΕΛΙΞΙΝ

ΤΟΥ ΑΤΟΜΟΥ, ΤΗΣ ΚΟΙΝΩΝΙΑΣ, ΤΟΥ ΕΘΝΟΥΣ

(συνεχεια από σελ. 1339 και τέλος)

Κατά την περίοδον ταύτην ὁ γυναικεῖος ὀργανισμός, πλὴν τῶν ἐξόδων τῆς αὐξήσεως καὶ τῆς ταχυτάτης ὀργανικῆς ἀναπτύξεως, πληροῖν φόρον μηνιαῖον εἰς τὴν σεληνιακὴν ἀφαίμαξιν, τὴν δικλειδα ταύτην τῆς ζωτικῆς ἀσφαλείας τῆς γυναικός.

Ἐξ αἰτίας τοῦ φυσιολογικοῦ τούτου φαινομένου, ἡ νεᾶνις παρουσιάζει, ἀπέναντι τῶν ἀσκήσεων, εὐαισθησίαν πλέον ἔντονον ἢ ὁ νέος.

Δέον ἐπομένως ἡ ἀσκήσις νὰ ᾖ καταλλήλως διεγερθμισμένη, ἀναλόγως τῶν ἀτομικῶν ἀντιδράσεων, πρὸς ἀποφυγὴν τῆς κοπώσεως, ἥτις, διὰ τῆς ἐπὶ τοῦ νευρικοῦ συστήματος ἐπιδράσεώς της, δύναται νὰ χρησιμεύσῃ ὡς προδιαθετικὴ ἢ παραγωγικὴ αἰτία πρὸς ἔκρηξιν τῶν νευρώσεων τῆς ἡδῆς.

Μετὰ τὸ 16ον ἔτος, ἡ ἐνίοτε καὶ πρότερον, ἡ ὀργανικὴ τῆς κόρης ἀνάπτυξις εἶναι καὶ δύναται νὰ θεωρηθῇ ὡς τετελεσμένη. Κατὰ τὴν ἡλικίαν ταύτην (16-18), οὐδεμία ἐπιτρέπεται ἐπιφύλαξις διὰ τὴν φύσιν καὶ τὴν ἔντασιν τῶν φυσικῶν ἀσκήσεων. Ἡ δεκαεξαέτις νέα δύναται καὶ πρέπει νὰ λαμβάνῃ φυσικὴν ἀγωγὴν πλήρη, ἥς ἡ μόνη ἀντένδειξις εἶνε ἡ ἐπὶ τῆς ἰδιαίτερας ὑγιεινῆς τοῦ γεννητικοῦ συστήματος ἐπιβαλλομένη.

Ὅχι ἤττον γενικῶς εἶνε φρόνιμον καὶ καλὸν μέχρι τοῦ 20οῦ ἔτους ν' ἀποφεύγωμεν τὰς υπερβολὰς τῆς ἀθλητικῆς γυμναστικῆς, τῆς κοπώσεως καὶ τῆς βιαιότητος.

Αἱ ἀσκήσεις οὐδέποτε πρέπει νὰ υπερβαίνωσι τὸν βαθμὸν τῆς ἀντοχῆς καὶ ἱκανότητος τοῦ γυναικείου ὀργανισμοῦ.

«Encourager l'exercice, mais faire la guerre au sport», εἶπε πολὺ δικαίως ὁ Legendre διὰ τὴν φυσικὴν ἀγωγὴν τῆς γυναικός.

Τὸ πρῶτον καθήκον ἡμῶν πρὸς τὴν γυναικα, γράφει ὁ πολὺς Ruskin, εἶνε νὰ ἐξασφαλίσωμεν αὐτῇ τοιαύτην σωματικὴν μόρφωσιν καὶ ἀσκησιν, οἷα ἀπαιτεῖται πρὸς ἐνίσχυσιν τῆς ὑγείας της καὶ τελειοποίησιν τῆς καλλονῆς της. Ἄνευ τοῦ σφρίγους, τῆς εὐκυνῆς καὶ τῆς ἀδρᾶς ρώμης, ἡ ὑπερτάτη τοῦ κάλλους ἐξευγένισις εἶνε ἀνέφικτος.

Τὸ καθήκον τοῦτο ὀφείλουσι πάντοτε νὰ ἔχωσιν ἐν νῷ πάντες ὅσοι ἐνδιαφέρονται καὶ ἀσχολοῦνται περὶ τὴν ἐκπαίδευσιν τῆς Ἑλληνίδος.

3. ΔΙΑΦΟΡΟΙ ΑΤΟΜΙΚΑΙ ΣΥΝΘΗΚΑΙ.

Πλὴν τοῦ ζητήματος τῆς ἡλικίας καὶ τοῦ φύλου, ὑπάρχουσι διάφοροι ἀτομικαὶ συνθήκαι, αἵτινες κέχτηνται μεγίστην σημασίαν διὰ τὴν φυσικὴν ἀγωγὴν.

Αἱ συνθήκαι αὗται ἀποκρυσταλλοῦνται εἰς τὸ ζήτημα τῆς ἰδιοσυγκρασίας, τῶν νοσηρῶν

προδιαθέσεων, τῶν ἐπαγγελματικῶν ὁρῶν, ἢ τοῦ εἶδους τοῦ βίου ἐκάστου ἀτόμου.

Ἡ κρᾶσις τοῦ ἀνθρώπου, ἡ ὁποία, κατὰ τὸν Bouchard, ἔχει σχέσιν μὲ τὴν ὕφην τοῦ σώματος, λαμβάνει τὸν ὁμαλὸν αὐτῆς φυσιολογικὸν τύπον κατὰ τὴν νεανικὴν ἡλικίαν (adulte).

Ὡς γνωστὸν, ἡ κρᾶσις τοῦ ἀνθρώπου δύναται νὰ ᾖ ἰσχυρά, μέση, ἀδύνατος ἢ ὀλως ἀνεπαρκής.

Ἡ φυσικὴ ἀγωγὴ δέον νὰ κανονίζηται ἀναλόγως τῆς κρᾶσεως ἐκάστου ἀτόμου, διὰ νὰ δώσῃ τὸ μέγιστον τοῦ ἀποτελέσματος, ὅπερ ἐπιθυμοῦμεν νὰ ἐπιτύχωμεν. Δι' αὐτοὺς τοὺς λόγους, εὐχῆς ἔργον θὰ ᾖ, κατὰ τὴν διάταξιν καὶ κατανομήν τῆς φυσικῆς ἀγωγῆς ἐν τοῖς σχολείοις, νὰ χωρίζωνται αἱ ἀσθενεῖς καὶ ἀνεπαρκῶς ἀνεπτυγμέναι κρᾶσεις ἀπὸ τὰς ἰσχυρὰς τοιαύτας.

Νοσηραὶ προδιαθέσεις. — Αἱ νοσηραὶ προδιαθέσεις, αἵτινες συνεπάγονται καὶ εἰδικὰς διὰ πᾶσαν προπόνησιν ἐνδείξεις, εἶνε τὸσον ποικίλαι, ὅσον καὶ πολυάριθμοι, ἀνάγονται δὲ εἰς ἰδιαίτερον κεφάλαιον τῆς ἱατρικῆς θεραπευτικῆς.

Μεταξὺ αὐτῶν ἀναφέρομεν μόνον τὴν ἀναπνευστικὴν ἀνεπάρκειαν, ἐφ' ἥς ἡ φυσικὴ ἀγωγὴ δύναται νὰ ἐπιφέρῃ τὰ λαμπρότερα τῶν ἀποτελεσμάτων.

Ἡ ἀνεπάρκεια αὕτη, παρατηρουμένη ἰδίως εἰς παῖδας καὶ μείρακας, ὀφείλεται εἰς μερικὴν ἀπόφραξιν τῶν ἀναπνευστικῶν ὁδῶν διὰ ἀδενσείδων ἐκδλαστήσεων καὶ τῆς ὑπερτροφίας τῶν ἀμυγδαλῶν.

Τὰ ἐπὶ τοῦ ὀργανισμοῦ ἀποτελέσματα τῆς καταστάσεως ταύτης εἰσιν ὀλέθρια :

Ἑλλιπὴς διαμόρφωσις τοῦ θώρακος.

Στάσις τῆς ἀναπτύξεως.

Προδιάθεσις εἰς τὴν φθίσιν.

Ἀπὸ ἀπόψεως τῶν φυσικῶν ἀσκήσεων ἀποτελεῖ αἰτίαν ταχεῖαν δυσπνοίας καὶ δύναται ν' ἀποθῇ κώλυμα σπουδαιότατον διὰ πᾶσαν σωμασκήσιν.

Εὐτυχῶς ἡ χειρουργικὴ ἐπιφέρει ἄμεσον τὸ φάρμακον εἰς τὰ διάφορα ταῦτα αἷτια τῆς ἀναπνευστικῆς ἀνεπάρκειας. Ἡ δὲ ἀναπνευστικὴ γυμναστικὴ καὶ ἡ φυσικὴ προπόνησις, ἡ τόσον ὑπὸ τοῦ Rosenthal συστηθεῖσα καὶ συστηματοποιηθεῖσα, ἐξαφανίζει ταχέως τὰ ἀποτελέσματά της.

Ἐπαγγέλματα. — Αἱ ὑπὸ τῶν διαφόρων ἐπαγγελμάτων διὰ τὴν φυσικὴν ἀγωγὴν διδόμεναι ἐνδείξεις εἰσὶ ποικίλαι.

Τὰ ἐπαγγέλματα δύναται νὰ δημιουργήσωσι παραμορφώσεις ἀνατομικάς, στάσεις πλημμελεῖς, ἃς ὀφείλει ἡ φυσικὴ ἀγωγὴ νὰ διορθώσῃ.

Εἰς ἐπαγγέλματα, αἵτινα συνοδεύονται ὑπὸ καθεστηκυίας ζωῆς καὶ ἀκινήσιας, ἐπιβάλλεται ἔτι ἀπολύτως ἡ ἀνάγκη τῆς φυσικῆς ἀγωγῆς.

Ἄλλοτε ὅμως τοῦναντίον ἐπαγγέλματά τινα ἀποτελοῦσιν ἀντένδειξιν διὰ πᾶσαν λίαν ἔντονον σωμασκήσιν.

Ἡ φυσικὴ ἐργασία ἐπαγγελμάτων τινῶν, αἵτινα ἐξασκοῦνται ἐν ἀνοικτῷ ἀέρι ἢ εἰς χώρους εὐρέως ἀερίζομένους, προστιθεμένη εἰς καλλιέργειαν λίαν δραστηρίαν τῶν φυσικῶν ἀσκήσεων, δύναται οὕτω νὰ πραγματοποιήσῃ ὅλας τὰς διὰ μίαν χρονίαν ὑπερκόπωσιν ἀπαιτούμενας συνθήκας.

Ὁ κίνδυνος οὗτος εἶνε ἰδίως ἐκδηλὸς εἰς

τοὺς γυμναστικοὺς συλλόγους. Ἐργάται τινὲς μέλη τῶν συλλόγων τούτων, ἀφιερῶσι τὰς ὥρας τῆς ἀναπαύσεώς των, τὰς διὰ τὴν ἀποκατάστασιν τοῦ ἐπαγγελματικοῦ των καμάτου ἀναγκαίως, εἰς ἐργασίαν μυϊκὴν, ἥτις, ὑπὸ μορφὴν νόσου καὶ ἔστιν ὅτε μὲ ἔντασιν μεγαλειτέραν προστίθεται εἰς τὴν κόπωσιν τῆς καθημερινῆς ἐργασίας.

Ὁ κίνδυνος οὗτος δύναται νὰ παρακαμφθῇ, ἀρκεῖ νὰ μὴ ἐφαρμόζωνται εἰς ὅλους τὰ αὐτὰ προγράμματα τῆς φυσικῆς ἀγωγῆς.

Μεταξὺ τῶν νέων, οἱ μὲν ὀφείλουσι νὰ ζητῶσιν εἰς τὰς φυσικὰς ἀσκήσεις τὸ συμπλήρωμα τῆς μυϊκῆς δραστηριότητος, ἥτις τοὺς λείπει, ἕτεροι δὲ τοῦναντίον δέον νὰ χρησιμοποιοῦσιν αὐτὰς ἐν μέτρῳ λίαν περιορισμένῳ.

Μετὰ τὴν γενικὴν ταύτην ἐπισκόπησιν τῆς φυσικῆς ἀγωγῆς παρὰ τῷ ἀτόμῳ, θὰ εἴπωμεν ὀλίγα τινὰ περὶ τῆς φυσικῆς ἀγωγῆς ἐν τῇ κοινωνίᾳ, δίδοντες οἷονεὶ σχηματικῶς μίαν ἀποψιν ὅλως πρακτικὴν τοῦ ζητήματος.

Ἡ κοινωνικὴ φυσικὴ ἀγωγὴ δίδεται εἰς τὰς σχολὰς ἢ τοὺς διαφόρους γυμναστικοὺς καὶ ἀγωνιστικοὺς συλλόγους.

Ἡ φυσικὴ ἀγωγὴ, ὑπὸ τὴν φυσιολογικὴν αὐτῆς μορφὴν, ὀφείλει ν' ἀποτελῇ μέρος τοῦ προγράμματος τῶν διαφόρων σχολικῶν ἰδρυμάτων, εἰς τὸν αὐτὸν βαθμὸν, εἰς ὃν καὶ ἡ πνευματικὴ ἀγωγὴ.

Ἡ κοινωνικὴ φυσικὴ ἀγωγὴ ἔχει ὡς πρῶτον καθήκον νὰ μὴ δημιουργῇ διανοητὴν μεταξὺ τῶν ἀτόμων δέον ν' ἀποτείνηται εἰς ὅλους καὶ ἰδίως εἰς ἐκείνους, οἵτινες δύνανται νὰ ἐπωφεληθῶσι τῆς εὐεργετικῆς τῆς ἐπιδράσεως, τοὺς φιλασθένους καὶ καχέκτας.

Ἐξ ἄλλου, ἡ ἰδιοσυγκρασία, αἱ διάφοροι ἀτομικαὶ προδιαθέσεις, ἐπιβάλλουσι τροποποιήσεις ἱκανὰς εἰς τὴν ἐφαρμογὴν τῶν φυσικῶν ἀσκήσεων καὶ ἀπαιτοῦσι τὴν δημιουργήσιν πολλῶν τάξεων φυσικῆς ἀγωγῆς. Εἰς ἐκάστην τάξιν ἡ διαβάθμισις τῶν ἀσκήσεων θὰ καθορίζηται διὰ τῆς πειθαρχίας, ἣν παρουσιάζουσι μεταξὺ των καὶ διὰ τὰς διαφόρους ἐποχὰς τῆς ζωῆς αἱ διάφοροι ὀργανικαὶ λειτουργίαι.

Μετὰ τὴν ἔξοδον ἐκ τῆς παιδικῆς ἡλικίας καὶ μέχρι τῆς ὀριστικῆς ἐγκαταστάσεως τῆς ἐφηβείας, ἡ φυσικὴ ἀγωγὴ ἔχει ὡς σκοπὸν νὰ ἐξασφαλίσῃ τὴν ἐνεργὸν λειτουργίαν τῆς ἀναπνοῆς, ν' ἀναπτύξῃ τὰ ἀναπνευστικὰ ὄργανα,

"Όλα τῆς κεφαλῆς

τὰ χειρουργικὰ

νοσήματα :

"Ωτων, Ρινός, Δαιμοῦ, Στόματος

θεραπεύει ὁ εἰδικὸς ἱατρός

Α. ΕΥΣΤΑΘΙΑΝΟΣ

Πρώην χειρουργὸς εἰς τὴν Λαρυγγολογικὴν κλινικὴν τοῦ Πανεπιστημίου τῆς Bordeaux καὶ τακτικὸς βοηθὸς τοῦ καθηγητοῦ Moure. — Ἰατρός τοῦ Περσικοῦ νοσοκομείου. — Μέλος τῆς λαρυγγολογικῆς ἐταιρείας τῶν Παρισίων.

Τὰς ἐγχειρήσεις ἐκτελεῖ ἄνευ πόνων καὶ ἄνευ αἱμορραγιῶν.

Λέχεται ἀπὸ 1—5 μ.μ. Πέραν, Ἀνατὸλ χάν, 13.

Τοὺς πτωχοὺς δωρεὰν Τρίτην καὶ Σάββατον τὴν πρωίαν ἀπὸ 8—10½.

Ἰδιαίτερον τμήμα μὲ ἐπιστήμονα ὁδοντοποιοὺν πρὸς κατασκευὴν παντὸς εἶδους τεχνικῶν ὀδόντων.

ν’ αὐξήσῃ εἰτα τὰς λειτουργικὰς ιδιότητας τοῦ κινητικοῦ συστήματος καὶ ν’ ἀντιστῇ εἰς τὸν σχηματισμὸν πλημμελῶν στάσεων.

Πρὸς τὸν διπλοῦν τοῦτον σκοπὸν ἀνταποκρίνονται ἀφ’ ἑνὸς αἱ σχολικαὶ παιδιαί, αἱ διάφοροι ἀσκήσεις ἐν ἐλευθέρῳ ἀέρι, αἵτινες συνεισφέρουσιν ἐπὶ τῷ αὐτῷ τῷ βάδισμα, τὸν δρόμον καὶ τὸ ἄλμα, καὶ ἐξ ἄλλου ἡ παιδαγωγικὴ γυμναστική, ἥς ἡ καλυτέρα μέθοδος ἀντιπροσωπεύεται ὑπὸ τῆς Σουηδικῆς τοιαύτης.

Αἱ διάφοροι σχολικαὶ παιδιαί εἰσιν ἀσκήσεις ψυχαγωγίας. Ἡ γυμναστικὴ ἀποτελεῖ ἀληθινὴν σπουδὴν καὶ δεόν νὰ θεωρῇται ὡς τοιαύτη. Ἐπομένως αἱ συνεδρίαὶ θὰ ὦσι βραχεῖαι, περιλαμβανόμεναι μεταξὺ τῶν ὥρων τῆς σπουδῆς καὶ ὅχι τῶν τῆς ψυχαγωγίας.

Δεόν νὰ ἐπαναλαμβάνωνται συχνάκις : συνεδρίαὶ ἡμερησιαί εἰσιν ἀναγκαῖαι πρὸς ἐπίτευξιν ἑνὸς αποτελέσματος. Ἡ διάρκειά των δὲν πρέπει νὰ ὑπερβαίνῃ ἡμίσειαν ὥραν.

Αἱ συνεδρίαὶ αὗται θὰ λαμβάνωσι χώραν κατὰ προτίμησιν τὴν πρῶταν πρὸ τοῦ κυρίου γεύματος, θὰ ἐκτελῶνται δ’ ἐν ἐλευθέρῳ ἀέρι, ὅταν ὁ καιρὸς τὸ ἐπιτρέπῃ, ἢ καὶ εἰς μεγάλας αἰθούσας εὐρέως ἀεριζομένας.

Πρὸς ἐξασφάλισιν τῆς ἀρμονικῆς ἀναπτύξεως τοῦ μυϊκοῦ καὶ ὁστεώδους συστήματος, ὅπερ εὐρίσκεται ἐν τῇ ὁδῷ τῆς ἐξελιξέως κατὰ τὴν περίοδον ταύτην τῆς φυσικῆς ἀγωγῆς, αἱ μὲ τύπον ἐντετοπισμένον καὶ ἀγωνιστικαὶ ἀσκήσεις, ἱκαναὶ νὰ ἐπιφέρωσι παραμορφώσεις, ὡς ἡ ξιφομαχία, τὸ ποδὴλάτον, πρέπει ν’ ἀποφεύγονται ἢ ἐκτελῶνται μὲ πολλὴν φειδῶ καὶ προσοχὴν.

Ὁ αὐτὸς κανὼν ἐφαρμόζεται καὶ διὰ τὰς ἀσκήσεις τῶν χειρῶν. Ἐὰν ἡ ἀνάγκη ἐπαγγελματικῆς τινος μορφώσεως ἐπιβάλλῃται, δεόν νὰ ἐπιτηρηθῇ ἀπὸ ἀπόψεως πλημμελῶν στάσεων, ὅς δύναται νὰ ἐπιφέρῃ.

Πρέπει ν’ ἀπαγορευθῇ ἀπολύτως ἡ χρήσις, ἢ εἰς τινα σχολεῖα ἐφαρμοζομένη, νὰ σκουπίζωνται, ἐν εἴδει ἀσκήσεως, αἱ αἰθούσαι ὑπ’ αὐτῶν τῶν μαθητῶν, ὡς ἐκ τοῦ κινδύνου μολύνσεως, ὃν ἡ μέθοδος αὕτη καθιστᾷ ἰδιαζόντως εὐκόλον.

Μετὰ τὴν ἀποκατάστασιν τῆς ἐφηβείας, περὶ τὸ 16ον ἔτος διὰ τοὺς νέους, ἡ φυσικὴ ἀγωγή δύναται ν’ ἀποδῇ ἀκμαία.

Οὐχ ἥττον γενικῶς μέχρι τοῦ 20οῦ ἔτους δεόν ν’ ἀποφεύγονται αἱ ὑπερβολαὶ τῆς ἀγωνιστικῆς προπονήσεως καὶ τῆς ἀθλητικῆς γυμναστικῆς.

Ὁ σκοπὸς τῆς σωματικῆς εἶνε νὰ θέσῃ τὸ ἄτομον εἰς κατάστασιν φυσικῆς ρώμης ἐν ἀναλογίᾳ πρὸς τὴν λειτουργικὴν τοῦ ἱκανότητα, ἐπίσης δὲ νὰ διδάξῃ, ὅπως λέγει ὁ Demeny, νὰ ἐκτελῇ μηχανικὴν τινα ἐργασίαν μετὰ τῆς ὡς οἷόν τε μεγαλυτέρας οικονομίας ἐν τῇ καταναλώσει τῆς μυϊκῆς δυνάμεως.

Ἡ φυσικὴ ἀγωγή οὐδέποτε ὀφείλει νὰ εἰδικεύηται : δύναται ν’ ἀπευθυνθῇ ἐκτὸς τῶν σχολικῶν παιδιῶν καὶ τῆς γυμναστικῆς εἰς ὅλα τὰ εἶδη τῶν ἀσκήσεων, ὧν ἕνια συνιστῶνται διὰ τὸ εὐκόλον τῶν πρακτικῶν τῶν συνθηκῶν ἢ ἐπιβάλλονται διὰ τῆς χρησίμου ἀναγκαιότητός των : ὁ περίπατος, ὁ δρόμος, τὸ ἄλμα, ἡ γαλλικὴ πυγμαχία, ἡ πάλη, τὸ κολύμβημα.

Εἰς ἕκαστον τῶν εἰδῶν τούτων ὁ ἐπιτευχτέος σκοπὸς δὲν πρέπει νὰ ὑπερβαίνῃ τὸν

βαθμὸν τῆς ἱκανότητος καὶ τῆς ἀντοχῆς τοῦ ἀτόμου. Ἡ ἀναζήτησις ἀγωνιστικῶν ἐπιτυχῶν καὶ τῶν records εἶνε ἀσυμβίβαστος πρὸς τὰ φυσιολογικὰ στοιχεῖα τῆς φυσικῆς ἀγωγῆς.

Ἡ ματαιότης τῶν ρεκόρ ἀντίκειται πρὸς τὴν τελειοποίησιν, διαστρέφει τὴν ἀληθῆ γνῶσιν τῆς προπονήσεως καὶ ἐκφυλίζει εἰς ἐπικίνδυνον ὑπερβολὴν πᾶν ὅ,τι ὀφείλει νὰ ἦ πηγὴ εὐεργετημάτων εἰς χεῖρας παιδαγωγῶν ἀξίων τοῦ ὀνόματος τούτου (Demeny).

Μετὰ τὴν ἐκ τῆς σχολῆς ἀποφοίτησιν, ὁ νέος, δι’ ἐλλόγου φυσικῆς ἀγωγῆς φθάσας ἤδη εἰς πλήρη κατοχὴν τῆς φυσικῆς τοῦ ρώμης, παρασκευάζεται διὰ τὴν ἀγωνιστικὴν ἢ κερδοσκοπικὴν προπονήσιν.

Ἡ φύσις τῆς προπονήσεως ταύτης ἐκλέγεται ἀναλόγως τῶν προτιμήσεων ἢ τῶν ἀτομικῶν ἀναγκῶν. Ἡ ἐκλογὴ ὁμοῦ αὕτη δὲν πρέπει νὰ ᾖ ἀποκλειστική.

Εἰς τοὺς γυμναστικοὺς συλλόγους καὶ τὰς ἀθλητικὰς ἐταιρεῖας ἀπόκειται πλέον ἢ χορηγία τῆς μετὰ ταῦτα ἀσκήσεως ἀναλόγως τῶν φυσιολογικῶν καὶ βιολογικῶν ἀναγκῶν ἑκάστου.

Τοιαυταί εἰσιν ἐν συντόμῳ ἐπισκοπήσει αἱ βάσεις, ἐπὶ τῶν ὁποίων ὀφείλει νὰ βασιζέται σήμερον πᾶσα ἔλλογος φυσικὴ ἀγωγή, διὰ νὰ δώσῃ τὸ μέγιστον τῶν ἀποτελεσμάτων.

Οἱ ἀρχαῖοι ἡμῶν πρόγονοι, οἵτινες προκαλοῦσι καὶ θὰ προκαλοῦν πάντοτε τὸν θαυμασμὸν τῶν συγχρόνων λαῶν, ἔθετον εἰς τὴν πρώτην γραμμὴν τὴν φυσικὴν ἀγωγήν. Πρῶτος δὲος πρὸς ἐπιτυχίαν ἑνὸς ἀτόμου ἐν τῇ ζωῇ, εἶπεν ὁ Emerson, εἶναι νὰ εἶναι καλὸν ζῶον, ἢ δὲ εὐημερία ἑνὸς ἔθνους ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὴν ὑπαρξίν τοιοῦτων ἀτόμων. Ἡ ρεαλιστικὴ πρὸς αὕτη γνώμη εἶναι, καθ’ ἡμᾶς, μία τῶν μεγαλειτέρων ἀληθειῶν, αἵτινες ἐλέχθησαν ποτε. Ἡ ὑπεροχὴ καὶ ἡ μεγάλη ζωικὴ ἀντοχὴ τῆς ἀγγλοσαξωνικῆς φυλῆς, τὴν ὁποίαν τὸσον θαυμάζομεν σήμερον, ὀφείλεται εἰς τὸν «μυϊκὸν χριστιανισμόν», ὃν τὸσον θαυμασίως ἀπεκρυστάλλωσεν εἰς μυθιστορήματά του ὁ Kingsley.

Διὰ τῶν φυσικῶν ἀσκήσεων ἀναπτύσσεται ἐν ἡμῖν κατὰ τι ἰδιαιτέρως σπουδαῖον διὰ τὴν ἡθικὴν ὕψισιν καὶ τὴν εὐτυχίαν τῆς ἀνθρωπότητος : ἡ προφύλαξις ἀπὸ τὴν ἀπογοήτευσιν.

ΣΠΟΥΔΑΙΑ ΕΦΕΥΡΕΣΙΣ

Θέλετε νὰ πλύνετε τὰ ρούχά σας καθαρώτατα, εὐκολώτατα καὶ εὐθηνώτατα : Δὲν ἔχετε, εἰμὴ νὰ μεταχειρισθῇτε τὸν ἐν Λονδίῳ νεωστὶ ἐφευρεθέντα σάπωνα ΡΕΞ.

Ὁ σάπων ΡΕΞ ὀλιγοστεύει τὰ ἔξοδα, συντομύει τὴν πλύσιν, δὲν καυράζει τὰς πλύστρας καὶ δὲν φθείρει καθόλου τὰ ρούχα.

Ὁ σάπων ΡΕΞ, ἀποδείχθεις ἐν ἀγγλικῇ διβλιστηρίῳ ἀπὸ ἀλλοτρίων πάσης φθοροποιῆς ὕλης, ἐφοδιάσθη καὶ μὲ ἐπίσημον πιστοποιητικὸν τοῦ Κυβερνητικοῦ Χημείου.

Μὲ ὀλίγον ΡΕΞ δύνασθε περίφημα νὰ καθαρίσετε μαγειρικὰ σκεύη, τῆλητας, μπουγάδες, μάγμαρα, ὑάλους παραθύρων, ὅλα ἐν γένει τὰ ὑάλινα καὶ ἀργυρὰ σκεύη καὶ σάνδια ἀκόμη.

Ἡ ἐφάπαξ χρήσις τοῦ σάπωνος ΡΕΞ ἀρκεῖ ν’ ἀποδείξῃ τὴν ἀλήθειαν τῶν γραφομένων μας.

σιν, τὴν μολυσματικὴν νόσον τῶν παλαιῶν πολιτισμῶν.

Τὰ ἀγωνίσματα ἀποτελοῦσι σχολὴν αἰσιοδοξίας, ὅχι τῆς αἰσιοδοξίας ἐκείνης, ἥτις τὰ πάντα βλέπει ἐν τῇ καλλίστῃ τῶν κόσμων, ἀλλ’ αἰσιοδοξίας πρακτικῆς, ἐπιστημονικῆς, ἠθικοποιητικῆς, ἥτις κηρύσσει τὴν ζωὴν χρησιμοποίησιμον πάντοτε διὰ τὸ καλὸν καὶ τὴν εὐτυχίαν.

Ὁ ἀγὼν τοῦ βίου σήμερον εἶναι τὸσον ζωηρὸς, ὥστε ὑποκύπτουσιν ὑπὸ τὴν πίεσιν του καὶ αἱ ἰσχυρότεραι κράσεις. Ἐχομεν ἄρα καθήκον σπουδαιότατον ν’ ἀναθρέψωμεν τὰ παιδιὰ μας διὰ φυσικῆς ἀγωγῆς ἐλλόγου, ἵνα ὦσιν εἰς θέσιν ν’ ἀντιμετωπίσωσι θαρραλέως τὸν ἐν τῇ κοινωνίᾳ ζεινὸν ἀγῶνα. Ὁ Ling εἶχεν εἶπει ποτὲ μίαν προφητείαν διὰ τὸ γαλλικὸν ἔθνος : «Ὅταν ἡ Γαλλία θ’ ἀσχοληθῇ σοβαρῶς μὲ τὴν φυσικὴν ἀγωγήν, θὰ διαδραματισθῇ κατὰ τι μέγα ἐν τῷ κόσμῳ». Ἐπιτρέψατέ μοι νὰ ἐπαναλάβω τὴν προφητείαν ταύτην διὰ τὴν ἑλληνικὴν φυλὴν, εὐχόμενος, ὅπως αὕτη πραγματοποιηθῇ τάχιστα.

ΠΩΛΟΥΝΤΑΙ

εἰς τὰ γραφεῖα τοῦ «Απ’ Ολα» τὰ ἑξῆς βιβλία :

ΑΝΑΜΝΗΣΕΙΣ καὶ **ΕΝΤΥΠΩΣΕΙΣ** (Ἀπὸ τὴν ἀπολυταρχίαν — Ἀπὸ τὴν χώραν τοῦ Μαλέ — Ἀπὸ τὰ παρασμένα καὶ μὴ ἐκασμένα — Ἀπὸ τὴν κοινωνίαν — Ἀπὸ τὴν ζωὴν), ὑπὸ **Α. Ν. Παπαδοπούλου**, δημοσιογράφου, σελ. 150. Γρ. 5.

Ο ΣΤΑΥΡΟΣ (πραγματεία θερηκευτική, ἱστορικὴ καὶ ἀποικοδομητική), ὑπὸ **Δημοσθ. Κ. Μισιτζῆ**, σελ. 50. Γρ. 5.

ΕΓΚΟΛΠΙΟΝ ΣΤΡΑΤΟΛΟΓΙΚΟΝ (ἡτοι ὁδηγία περὶ στρατολογίας, τῶν ἐξαιρετικῶν ἢ μὴ ταύτης, τῶν προσιατῶν τούτων καὶ περὶ ποινῶν φυγοσιράτων), ὑπὸ **Μιλτ. Κοραβονουροῦ**, δικηγόρου, σελ. 26. Γρ. 3.

Ὁ ἀποσιέλλων εἰς γραμματόσημα ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν :

Direction de la Revue «APOLA»

Galata, Saatchi han — Constantinople,

τὸ σχετικὸν ἀντίτιμον τοῦ αἰτουμένου βιβλίου, θὰ λάβῃ τοῦτο ἐλεύθερον ταχυδρομικῶν τελῶν.

Ἡ χορὴς τοῦ σάπωνος ΡΕΞ εἶναι πολὺ εὐκόλος καὶ ἀπλουσιότη, δίδονται δὲ δωρεάν εἰς τοὺς ἀγοραστάς ὁδηγίαι χρήσεως εἰς 7 γλώσσας.

Τιμὴ ὁρισμένη ἐν Κων/πόλει τὸ κυτίον (1 χιλιογρ. καθ.) πρὸς 4 γρ.

Διὰ τὰς ἐπαρχίας προστίθενται τὰ ἔξοδα τῆς ἀποστολῆς.

ΖΗΤΟΥΝΤΑΙ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ.

Εἰς τοὺς πωλητὰς γίνεται ἀνολογος ἐκπτώσις. Παραχωρεῖται μονοπώλια ἐξόδους εἰς τὰς ἐπαρχίας διὰ λ/σμόν τοῦ πωλητοῦ.

Γενικοὶ πράκτορες δι’ ὅλην τὴν Τουρκίαν ἐν Κων/πόλει οἱ κ. κ. **Δ. ΧΡΙΣΤΟΦΟΡΙΔΗΣ** καὶ **Α. ΣΙΚΙΑΡΟΓΛΟΥ**.

Γραφεῖον καὶ κεντρικὴ ἀποθήκη ἐν **Σταμπούλ**, **Βαλὸν Παζάρ, Νέβσεχιε Χάν**.

ΝΟΣΤΑΛΓΙΑ

— Δός με λίγο απ' τόν καφέ σου, καυμένη Ταξιαρχούλα, νά μή με φωνάξουνε γιά τὸ παιδί, εἶπεν ἡ Μαργαρώ, εἰσερχομένη εἰς τὸ μαγειρεῖον.

Καὶ ἡ μαγειρίσσα, ἥτις ἐκένωνεν ἐκεῖνην τὴν στιγμὴν τὸν πρωῒνόν της καφέ, ἐμοίρασεν αὐτὸν μὲ τὴν δεκαεξαετίδα χωρικὴν, ἥτις εἶχε δύο ροδάκινα διὰ παρειάς καὶ δύο ἀδάμαντας μαύρους σπινθηροβολοῦντας διὰ μάτια.

Καὶ ἡ Μαργαρώ ἔσυρε μικρὸ σκαμνάκι, ἐκάθησε παρὰ τὴν τράπεζαν τοῦ μαγειρείου καὶ βυθίζουσα τὸ ψωμί της εἰς τὸν καφέ ἔτρωγε, παίζουσα συγχρόνως μὲ ἓνα κατάμαυρο γατάκι.

Τί ὥραϊα ποῦ ἔπαιζε τὸ καυμένο μὲ τὴν ἄκρα τῆς ποδιᾶς της! Εἶχε καὶ αὐτὴ ἓνα ἔτσι μαῦρο στὸ χωριό της, θαρρεῖς κ' εἶναι τὸ ἴδιο! Ἀραπινούδα τὸ λέγανε, καὶ πῶς τὸ ἀγαποῦσε! Τρεῖς μῆνες ἔχει τώρα νὰ τὸ διῇ· τρεῖς μῆνες ἔχει τώρα ποῦ ἦλθε απ' τὴν πατρίδα καὶ νταντεύει τὸν Νίκο! Οὐφ! τὸν ἔβαρέθηκε ποιά! Νάχη ἀπάνω απ' τὸ κεφάλι της καὶ τὴν κυρία, κάθε ὥρα, κάθε στιγμή, καὶ νὰ ἀκούη:

— Μαργαρώ, πλύνε τὰ χέρια τοῦ παιδιοῦ! Μαργαρώ, γιατί λέρωσε τὸ φόρεμά του! Μαργαρώ, θὰ πέση [δ Νίκος καὶ] θὰ θυμώσω ἄσχημα!...

Καυμένη Σίφνο! Εἶχαν ἐκεῖ φτώχεια, ἐντάτευε καὶ τ' ἀδέλφια της, μὰ ἐκεῖ οἱ ἄνθρωποι δὲν ἔχουνε τόσαις παραξενεαῖς! Ἐκεῖ τὰ παιδιὰ πέφτουν, σηκώνονται, σκουπίζονται σ' τὸ μανίκι τους, κανεὶς δὲν τὰ μιλά... Ἐδῶ, ναί, καλοφαγία, γλυκά, ροῦχα..., μὰ... καὶ σκλαβιά, καθεαυτοῦ σκλαβιά!

Ἡλεκτρικὸς κώδων ἐσήμανε καὶ ἡ Μαργαρώ διέκοψε τὰς σκέψεις της καὶ ἐβάδισεν ἀδρανῶς πρὸς τὸ καθήκον.

— Ἐλα, Μαργαρώ, νὰ ἐνδύσης τὸ παιδί, εἶπε μία νέα κυρία μὲ πρωῒνὴν ἐνδυμασίαν, περιμένουσα αὐτὴν ἐντὸς τοῦ εὐρυχώρου καὶ πλουσίως ἐπιπλωμένου κοιτώνο.

Ζωηρόν διετὲς ἀγοράκι ἐκάθητο εἰς τὸ μέσον παιδικῆς κλίνης μὲ τὰ νυκτικά του καὶ γυμνοὺς τοὺς πόδας. Ὑπεδέχθη τὴν χωρικὴν μὲ χαρὸν καὶ μειδιάματα, ἐνῶ δὲ αὐτὴ τὸ ἐκάθησεν ἐπὶ τουρκικοῦ σοφᾶ, τοῦ ἔβαλε τὰ καλτσάκια καὶ προσεπάθει νὰ τοῦ φορέσῃ τὰ ὑποδήματα, ὁ μικρὸς, ἔχων διάθεσιν νὰ παίξῃ, διὰ βιαίας κινήσεως τοῦ ποδὸς ἔπετα τὸ ἕτερον τῶν ὑποδημάτων εἰς τὸ μέσον τοῦ δωματίου, γελῶν προκλητικῶς καὶ κορύπτων τὸν γυμνούμενον πόδα ὑπὸ τὸ νυκτερινὸν ὑποκάμισον.

Δις ἐπανελήφθη τὸ παίγνιον καὶ δις ἡ Μαργαρώ ἔσυρε τὸ παχουλὸ ποδαράκι καὶ τὸ ἐνέδυσεν. Ἀλλὰ τὴν τρίτην φορὰν ἐστράφη θυμωμένη καὶ ἰδοῦσα ὅτι ἡ κυρία της εἶχεν ἐξέλθει τοῦ δωματίου, ὕψωσε τὴν χεῖρά της καὶ ἔδωκεν εἰς τὸν μικρὸν ἀθῶον ἑλαφρὸν ράπισμα. Ὁ μικρὸς, τώρα διέκοψε τὸ παίγνιδι καὶ

ἤρχισε νὰ μουρμουρίζῃ, ἐνῶ ἡ ἀνυπόμονος χωρική, ἀφοῦ τὸν ἐνέδυσε, τοῦ ἔπλυνε τὰς χεῖρας καὶ τὸ πρόσωπον καὶ τὸν ἔσπγγισε μὲ τὸ προσόνι, τρίβουσα μεθ' ὑπερβολικοῦ ζήλου τὴν ροδαλὴν ἐπιδερμίδα τοῦ τρυφεροῦ νηπίου. Καὶ τὸ ταλαίπωρο παιδί ἐπόνεσε καὶ ἤρχισε νὰ φωνάζῃ. Ἡ Μαργαρώ δὲν ἦτο κακὴ. Μετενόησεν ἀμέσως διὰ τὴν ἀπότομον πρᾶξιν της, καὶ ἀνῆσυχος συγχρόνως, μήπως ἀκούσῃ ἡ μαμά του τὴν φωνὴν τοῦ Νίκου, τὸν ἔσήκωσε, τὸν ἔσφιξεν εἰς τὴν ἀγκάλην της καί, ἀφοῦ τὸν ἐφίλησε, τοῦ εἶπεν:

— Ἐλα, μὴν κλαῖς, νὰ σὲ πάγω κάτω νὰ διῇς τὰ κλωσσοπούλια.

Ὁ μικρὸς, ἀμνηστικός ὡς παιδίον, ἐσιώπησεν ἀμέσως, αὐτὴ δέ, ἐντὸς δύο λεπτῶν, κατέβη τάχιστα τὴν κλίμακα τῆς οἰκίας, διέσχισε τὸν κῆπον καὶ ἔφθασεν εἰς μίαν γωνίαν, ὅπου ὑπῆρχεν εὐρύχωρος ὄρνιθων. Ἐκεῖ ἦσαν ὄρνιθες καὶ πετεινοὶ πάσης ἡλικίας, καὶ ἡ Μαργαρώ, μετὰ χωρικῆς εὐκινησίας, ἤρπασεν ἀπὸ τὴν πολυάριθμον συνοδείαν μιᾶς κλώσσας ἓνα κατάλευκο κλωσσόπουλο, τὸ ἐχάιδευσε, τὸ ἐφίλησε καὶ δίδουσα εἰς τὸ βρέφος νὰ τὸ κρατῇ, ἐσήκωσε τὴν ποδιὰ της, ἐσκούπισε τὰ δακρυσμένα μάτια της καὶ ἐψιθύρισεν ἀνιστενάζουσα:

— Καυμένη Σίφνο!

■ ■ ■

→→→.....←←←

Κατ' αὐτὰς ἐδόθη διὰ πρώτην φορὰν εἰς τὴν Γαλλικὴν Κωμωδίαν μετὰ μεγάλης ἐπιτυχίας ἡ «Ἰφιγένεια» τοῦ Μωρεᾶς. Ὁ Ἕλλην τὴν καταγωγὴν καὶ Γάλλος πολιτογραφηθεὶς ποιητής, ἤκουσε πάλιν ἀπὸ τοῦ τάφου του τοὺς ἐπαίνους ὧν σχεδὸν τῶν κριτικῶν διὰ τὸ ὥραϊόν του ἔργον, τὸ ὁποῖον ἐν πολλοῖς ἐκρίθη ἀνώτερον καὶ τοῦ ὁμωνύμου τοῦ Ρακίνα δράματος. Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ ταύτῃ δημοσιεύομεν τὸ κατωτέρω τρυφερόν ποιημάτιον, ἐξ ἐκείνων, τὰ ὁποῖα ὁ Μωρεᾶς ἐφιλοτέχνησεν εἰς τὴν μητρικὴν του γλῶσσαν.

ΛΗΣΜΟΝΗΜΕΝΟΙ ΣΤΙΧΟΙ

Ὅπου σταθῶ, ὅπου γυρίσω,
στὸν κόσμον ἢ στὴν ἐρημίᾳ,
παντοῦ καὶ πάντοτε θ' ἀντικρύσω
τὴν ἰδική σου ζωγραφιά.

Βλέπω τὰ μαῦρα τὰ μαλλιά σου
μέσ' στὸ σκοτάδι τὸ βαθύ,
βλέπω τὴ φλογερὴ ματιὰ σου
στοῦ ἡλίου τὴ φεγγοβολή.

Τὰ στήθια σου τὰ χιονισμένα
στὴν ἀνθισμένη ἀμυγδαλιά,
στὰ ρόδα τὰ μισανοιγμένα
τὰ χεῖλη σου τὰ δροσερά.

Βρίσκω τὴν ἄδολη πνοή σου
εἰς τὸ θυμάρι τοῦ βουνοῦ,
ἀκούω τὴν γλυκεῖα φωνή σου
εἰς τὸ τραγοῦδι τ' ἀηδονιοῦ.

Ἀχ! καὶ στοῦ τάφου της τὸ χῶμα
ἢ πονεμένη μου ψυχὴ
θὰ ὄνειρεύεται ἀκόμα
τὴν ὕψι σου τὴν τρυφερή.

ΙΩΑΝ. ΠΑΠΑΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ
(Jean Moreas)

Ἐγράψαμεν εἰς τὸ παρελθὸν φύλλον μας περὶ τῆς Ἑλένης Λάμαρη ἐπὶ τῇ σκληρᾷ εὐκαιρίᾳ τοῦ θανάτου της· σήμερον παρέχομεν εἰς τοὺς ἀναγνώστας μας, ὡς δείγμα τῆς ποιητικῆς της χάριτος, δύο συννέτα. Ἀς τ' ἀναγνώσωσιν εἰς σεμνὸν μνημόσυνον μιᾶς Ἑλληνίδος ποιητρίας.

ΔΥΟ ΜΗΤΕΡΕΣ

Σ' ἐλάτρενα, κ' ἀπὸ μικρὸ παιδί
ἔξοῦσε ἡ πνοή σου ἀγκαλιασμένη
μὲ τὴν ἀγνὴ μου παιδικὴ ψυχὴ,
μάννα γλυκεῖα, πολυαγαπημένη.

Σ' ἐλάτρενα κ' ἔγερνα πάντα ἐκεῖ,
ποῦ μοῦδειχνες ὦ! κάποιον φῶς νὰ βγαίνει
ἀπ' τὴ Μητέρα, ποῦ δαστραφτεν ἐκεῖ
κ' ἡ προσευχή μου ὕμνοῦσε ἡ μυρωμένη.

Σὺ μᾶνοιξες τὸ δρόμο ἀπὸ ψηλά
καὶ μοῦλεγες πῶς μιὰ ἄλλη Μάννα φέρνει
στὸν κόσμον τὴν Ἑλπίδα, τὴ Χαρά.

Τὰ χέρια σου ὦ! ἀνοιγες μπροστὰ
στὴν Παναγιά γιὰ μὲ ποῦ τώρα σέρνει
ὁ Πόνος στὰ βαρεῖά του τὰ δεσμά!

Η ΖΩΗ

Ὡ πόσο εἶναι ὁμορφή ἡ ζωὴ
σὰν δροσερὸ ἀέρακι ἀγάλια ἀγγίσῃ
μέτωπο, ποῦ στῆς θλίψης τὴν πνοὴ
δὲν ἔγυρε νὰ κλάψῃ, νὰ θρηνήσῃ!

Πόσες ἐλπίδες χύνει στὴν ψυχὴ
ἡ ἀστροφεγγιά, ποῦ ἡ ματιὰ ἀντικρύσει
μυριάδες πόθους ποῦ γελοῦνε ἐκεῖ,
κ' ὅπου μπορεῖ μ' αὐτοὺς ἐδῶ νὰ ζήσῃ!

Τί δὲ μᾶς λείπει τὸ κῦμα τ' ἀπαλό,
τὸ ἀγέρι, ἡ ὁμορφιά, κάθε μιὰ χάρι,
ποῦ βγαίνει ἀπ' τῆς ζωῆς τὸν θησαυρό!

Μὰ ἐνῶ τὰ κάλλη τῆς ζωῆς ὕμνῃ,
δὲν ἔχει ἀπ' τὴ ζωὴ ἡ καρδιά μου πάρει
παρὰ ἓνα δάκρυ αἰώνιο καὶ πικρό.

ΕΛΕΝΗ Σ. ΛΑΜΑΡΗ

ΣΚΕΨΕΙΣ

Ὅποιος ἐμεύσθη ἅπαξ, ἢμπορεῖ νὰ ψεύδεται
πάντοτε.

Μὲ τὸ ἀξίωμα ὅτι ὁ φρονιμώτερος πρέπει νὰ
ὑποχωρῇ, καθιερώθη ἀνέκαθεν ἡ ὑπεροχὴ τῆς
μωρίας.

Τὸ πραγματικὸν εἶναι ὠρισμένον, τὸ δυνατόν
εἶναι ἄπειρον.

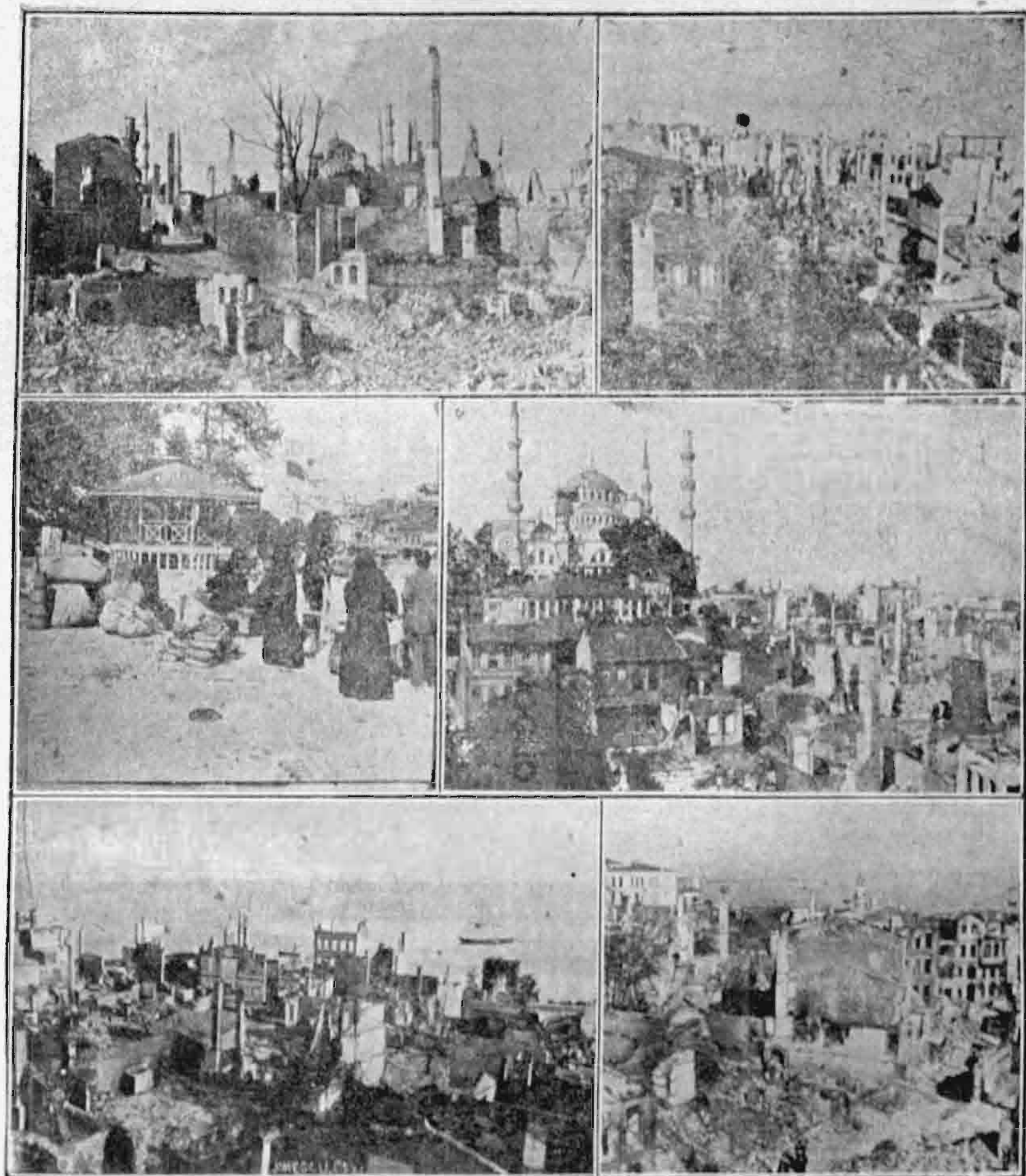
Ὁ ἄνθρωπος εἶναι ἀγαθὸς μόνον ὅταν ὄνει-
ρεύεται.

|||||

ΠΩΛΕΙΤΑΙ ποδήλατον Hirrondelle retrodirecte
τῶν ἐργοστασίων Saint Etienne, ἐν καλῇ καταστά-
σει, μὲ ἐλάστιχα Michelin καὶ εἰς συγκαταβατικὴν
τιμὴν. Πληροφορίαι παρ' ἡμῖν.

Ἡ μεγάλη πυρκαϊὰ τῆς Πόλεως.

Προτοῦ ἀκόμη συμπληρωθῇ ἔτος ἀπὸ τῆς μεγάλης πυρκαϊᾶς τῆς Πόλεως τῆς 10 Ἰουλίου, τὸ καταστρατευτὸν στοιχεῖον καὶ πάλιν ἐνέσκηψεν εἰς τὰ ἴδια μέρη. Τὴν 21 Μαΐου ἐξεργάγη πυρκαϊὰ ἐν τινὶ οἰκίᾳ τοῦ Ἀχὲρ Καποῦ καὶ, παρὰ τὰς προσλαθίας τῶν πυροσβεστῶν, ἐπεξετάθη καὶ εἰς τὰς παραπλεύρους συνοικίας, ἀποστεινύουσα 1500 οἰκίας, 118 καταστήματα, 3 τεμένη, 6 σχολὰς, 3 μεδρεσίδες καὶ 2 λουτροῦνας. Αἱ ἀνωτέρω φωτογραφίαι παριστῶσι τὰ ἐν Ἀχὲρ Καποῦ καὶ Κούμ καποῦ ἐρείπια, τὸ δοκιμασθὲν τῆμενος Σουλτάν Ἀχμέτ καὶ τοὺς ἀστέγους, τοὺς καταφυγόντας εἰς τὸ προαύλιον τῆς Ἀγίας Σοφίας.

Μαθήματα ραπτικής

από μίαν βασίλισσαν.

Γνωρίζετε ότι η βασίλισσα Μαρία της 'Αγγλίας είναι ή πλέον καλή οικοκυρά μεταξύ όλων των βασιλισσών και πριγκηπισσών;

Αυτό τουλάχιστον ομολογοῦσιν όσοι την ἐγνώρισαν ἐκ τοῦ πλησίον, εἴτε ὡς πριγκήπισσαν τοῦ Τέκ, εἴτε ὡς πριγκήπισσαν τῆς Οὐαλλίας, εἴτε ὡς βασίλισσαν τῆς 'Αγγλίας.

Ἡ οἰκιακή οἰκονομία τὴν ἐπασχολεῖ διαρκῶς· παρακολουθεῖ αὐτὴ καὶ διευθύνει τὴν ἀνατροφὴν τῶν παιδιῶν τῆς καὶ φροντίζει καὶ περὶ τῶν μικροτέρων ἀκόμη λεπτομερειῶν.

Ἐὰν δὲ τὸ πεπρωμένον τῆς δὲν τὴν προώριζεν εἰς τόσον ὑψηλὴν θέσιν, ἀκόπως θὰ ἔμενεν ἡ καλλιτέρα οἰκοκυρά καὶ ἀρχηγὸς οἰκογενείας μετρίας οἰκονομικῆς θέσεως. Διότι οὔτε ἀγαπᾷ τὴν ὑπέμετρον πολυτέλειαν, οὔτε πάλιν ἀποφεύγει καὶ μόνη τῆς νὰ παρασκευάζῃ τὰς ἀπαιτήσεις τῆς μόδας, εἰς τὴν ὁποίαν ὅμως δὲν χαρίζεται καὶ πολὺ. Ὅταν ὁ συρμὸς πέρυσιν ἐμαίνετο μὲ τὰ ἀντραβὲ καὶ τὰ ζούπ κυλότ, ἡ βασίλισσα τῆς 'Αγγλίας ἐτάχθη ἀρχηγὸς τοῦ ἀντιπάλου στρατοπέδου καὶ ἐπέτυχε νὰ περιορίσῃ τὴν μόδαν αὐτὴν, ὅχι μόνον εἰς τὰς ἀριστοκρατικές, ἀλλὰ καὶ εἰς τὰς μεσαίας τάξεις τοῦ Λονδίνου.

Ἡ βασίλισσα τῆς 'Αγγλίας ὅλα σχεδὸν τὰ καπέλλα, τὰ ὁποῖα φορεῖ, τὰ ἐργάζεται μόνη τῆς καὶ τὰ ἔργα αὐτὰ τῶν χειρῶν τῆς δὲν εἶναι οὔτε ἀκομψα, οὔτε ἀκαλαίσθητα.

Ὅταν ἦτο ἀκόμη μικρὰ κόρη ἔπαιρνε μίαν κορδέλλαν, ἔκαμε μὲ αὐτὴν ἓνα φιόγγον, ἔθετε μίαν δέσμην λουλουδιῶν καὶ τὰ ἔθετεν εἰς τὸ πλευρὸν μιᾶς καλόττας. Τὸ καπελλίκι ποῦ ἐγίνετο τότε ἦτο χαριτωμένον διὰ τὴν καλαισθησίαν του, τὴν ἀπλότητα καὶ τὴν χάριν.

Ὅταν ἔγινε πριγκήπισσα τῆς Οὐαλλίας δὲν ἀπέβαλε τὴν συνήθειάν τῆς, ἀλλ' ἐργάζετο

μυστικά. Ὁ σύζυγός τῆς ἤργησε ν' ἀποκαλύψῃ τὸ προτέρημα αὐτὸ τῆς συζύγου του.

Μίαν ἡμέραν εἰς τὸ Σάνδριγκαμ τὰ μέλη τῆς οἰκογενείας ἔπαιζαν διάφορα διασκεδαστικά παιγνίδια. Κάποιος ἔρριψε τὴν ιδέαν νὰ διαγωνισθοῦν οἱ πρίγκηπες ποῦ ἦσαν παρόντες εἰς τὴν γυναικείαν καπελοποιίαν. Ἡ βασίλισσα Ἀλεξάνδρα θὰ ἔκρινε τὰ ἔργα, οἱ δὲ ὑψηλοὶ κατασκευασταὶ θὰ εἰργάζοντο μακρὰν ἀπ' αὐτήν.

Τὸ παιγνίδιον ἐτελείωσε καὶ ὁ πρίγκηψ τῆς Οὐαλλίας ἔλαβε τὸ πρῶτον βραβεῖον· ὁ δούξ τοῦ Κώννωτ τὸ δεύτερον. Ὁ βασιλεὺς Ἐδουάρδος ἔκαμεν ἐν καπέλλο γυναικεῖον, τὸ ὁποῖον γενικὴν προὔξενησεν ἱλαρότητα τότε, στρεφόμενος πρὸς τὴν νύμφην του, τῆς λέγει:

— Τώρα ἐνόησα ὅτι πρέπει νὰ πάρω μερικά μαθήματα ἀπὸ σᾶς, Μαίρη.

Αὐτὴ εἶναι, ἀγαπητὴ ἀναγνώστρια, ἡ σημερινὴ βασίλισσα τῆς 'Αγγλίας. Πόσον διαφέρει ἀπὸ τὴν σύζυγον βιοπαλαιστοῦ ὑπαλλήλου ἢ ἐπιστήμονος, ἡ ὁποία ἐπαναλαμβάνει μὲ ἐγκαύχῃσιν εἰς τὰ σαλόνια:

— Δὲν καταφέρνω νὰ δέσω οὔτε ἓνα φιόγγον! Τὸ καπέλλο μου αὐτὸ τὸ ἔκαμα στοῦ... καὶ μοῦ ἐκόστησε τέσσαρας λίρας!...

ΦΙΛΟΜΗΛΑ

Ἡ μόδα εἰς τὴν ἐξοχήν.

Πολὺ συνειθίζονται τὰ κοστοῦμ ταγιερ ἀπὸ ὕφασμα ἐπὸνζ λευκοῦ. Τὰ ρεβέρ, τὰ ἐπιμανίκια, τὸ κάτω μέρος τῆς ζακέτας καὶ τοῦ φουστανιοῦ γίνονται ἀπὸ ἄλλο ὕφασμα ἀνοικτοῦ χρώματος ἢ ἐπικοσμούνται ἀπὸ σηρίτια καὶ κουμβόνουν μ' ἐν κομβίον.

Ἄλλο μοδὲλο κοστοῦμ ταγέρ, ὅμοιον σχεδὸν πρὸς τὸ προηγούμενον, ἀλλὰ μὲ διπλὰ ρεβέρ κοσμημένα μὲ κομβία, κατασκευάζεται ἀπὸ σερζ λευκόν. Ἡ χάρις τοῦ φορέματος τούτου συμπληροῦται ἀπὸ τὴν μεγάλην πτυ-

χὴν (pointe) σατέν, ἡ ὁποία ἐπικολλᾶται εἰς τὴν φοῦσταν.

Ἐξοχικὰ ἐλαφρὰ ἐπανωφόρια συνειθίζονται πολὺ ἐκ μεταξωτῆς μουσελίνης μαύρης ἐπὶ βάθους λευκοῦ τουλίου. Τὸ ἀνοικτὸ αὐτὸ τουλί χρησιμεύει διὰ νὰ κάμῃ μπορδοῦρα εἰς τὸν λαιμὸν καὶ γαρνιτοῦρα καθ' ὅλον τὸ μήκος τοῦ ἐπανωφορίου. Τὰ μανίκια, τὰ ὁποῖα εἶναι πολὺ φαρδεῖά, ἔχουν ἐπίσης τὴν ἰδίαν μπορδοῦρα. Τὰ ἐπανωφόρια αὐτά, τὰ ὁποῖα εἶναι μικρότατα, δὲν ἔχουν κανένα ἄλλον λόγον ὑπάρξεως, παρὰ νὰ μεταβάλλουν τὴν ἐξωτερικὴν ὄψιν καὶ νὰ καλύπτουν φόρεμα, τὸ ὁποῖον ἔχει ἀτελείας χρωματισμοῦ ἢ σχήματος ἔνεκα τῆς πολλῆς χρήσεως.

Ἐπανέρχεται ὁ κότσος.

Τὰ χαρακτηριστικὰ τῆς σημερινῆς κομμώσεως εἶναι ἡ ἀπλότης, συνηνωμένη μετὰ τῆς φροντίδος ὅπως διατηρῇ πάντοτε ἡ κεφαλὴ τὴν φυσικὴν γραμμὴν τῆς. Ἐν τούτοις ἐσχάτως ἐνεφανίσθη ἐν εἶδος κομμώσεως. Κατ' αὐτὸ φαίνεται ὅτι αἱ τρίχες ἀρχίζουν νὰ συμπυκνούνται ἐπὶ τοῦ αὐχένος εἰς ἓνα κότσον. Μία κτένα κρατεῖ τὴν κόμμωσιν ταύτην τὴν δ' ἐσπέραν ἀρκεῖ εἰς στενὸς περιδεσμός ἐκ μεταξωτοῦ ὅπως ὑψώσῃ αὐτήν.

ΙΑΝΘΗ

ΣΥΜΒΟΥΛΗ

Πῶς νὰ μὴ ἰδρώνουν αἱ λάμπαι.

Ἐν μαρτύριον εἶναι κατὰ τὸν παραθερισμὸν καὶ ἡ βαρεῖα ὁσμὴ τοῦ πετρελαίου, ἡ ὁποία ἐξέρχεται ἀπὸ τὰς λάμπας, ὅταν αὐταὶ ἀφίνουν τὰς σταγόνας τοῦ πετρελαίου, ἔστω καὶ ἀνεπαισθήτως, νὰ ἐξέρχονται ἐν εἶδει ἰδρώτος.

Διὰ ν' ἀπαλλαγῇτε ἐξ αὐτοῦ, ἐπιχρίσατε τὸ ἐσωτερικὸν τῆς λάμπας σας μὲ μίγμα ἴσων μερῶν ζελατίνης καὶ γλυκερίνης. Κατόπιν ὅταν ξηρανθῇ τὸ ἐπίχρισμά σας, θὰ σχηματίσῃ ἐν στερεόν καὶ ἀδιάβροχον τοίχωμα, ὅμοιον πρὸς καουτσούκ, τὸ ὁποῖον δὲν θὰ ἐπιτρέπῃ τὴν διίδρωσιν τῶν λαμπῶν σας,

Α. ΤΣΕΧΟΣ

ΔΥΟ ΝΥΚΤΕΣ

Ἡ θερμὴ θερινὴ νύξ ἀπυξέταινα τοὺς πέπλους τῆς ἐλπί τῆς γῆς. Ἡ σελήνη μὲ τὸ μαγικὸν τῆς φῶς περιέλουσε τοὺς ἀκανόνιστους δρομίσκους τοῦ κήπου, τὰ πυκνὰ δένδρα, τὰ ἐδῶ κ’ ἐκεῖ σκορπισμένα ἐξοχικὰ καθίσματα, καί, παίζουσα μὲ τὰ διανυγνύοντα τῆς λίμνης, ἐσκόρπιζεν ἐπ’ αὐτῶν μυρίας ἀσυλλήπτους ἀντανυγείας.

Οἱ ἁρμονικοὶ ἤχοι βάλς τοῦ Στράουζ ἀντήχουν εἰς τὴν σιγὴν τῆς νυκτὸς καὶ φθάνοντες μέχρι τοῦ ἀπομακρυσμένου καθίσματος μας, μετεβάλλοντο εἰς θείαν μελωδίαν καὶ ἐπλήρουν τὰς ψυχὰς μας ἀπὸ εἰσδυσις μυχιαιότητος, ἀπερίγραπτον.

Ἐνὶ λόγῳ, ἡμεῖς, δηλαδή ἐγὼ κ’ ἐκεῖνη, ἡ χαριτωμένη μικρά μου ξανθή, εὐρισκόμεθα εἰς Πάβλοβσκαν. Τὸ χρυσόξανθον κεράλακι τῆς μὲ τοὺς θαυμασίους ἐν τῇ ἀνυλοταξίᾳ των βροστύχους, τοὺς καλύπτοντας χαριέντως τὸ παρθενικὸν μέτωπόν τῆς, μὲ τὸ ὡχροροδινὸν προσωπάκι, τὸ ὁποῖον ἐστόλιζον μεγάλοι γαλανοὶ ὀφθαλμοί, βυθισμένοι εἰς κάποιαν μακρυνὴν σκέψιν, ἐστηρίζετο ἐπὶ τοῦ ὤμου μου· τὰ μικροσκοπικὰ χεῖλη ἡμιανοίγησαν, ἀποκαλύψαντα δύο σειρὰς μαργαριτῶν καὶ μοῦ ἐπιθύρυσαν «σ’ ἀγαπῶ».

Καὶ αἱ εὐδαίμονες στιγμαί, αἱ πλήρεις ἐνθουσιασμοῦ καὶ εὐτυχίας ὑπερτάτης, παρήρχοντο ταχύτατα, χωρὶς νὰ τὸ ἐννοῶμεν σχεδόν.

— Φιλτάτη μου, τῆς ἔλεγον μὲ φωνὴν θωπευτικὴν, παλλομένην ἀπὸ τὸ ὑπερπλήρωμα τῶν αἰσθημάτων, μὲ ἀγαπᾷς δὲν εἶναι ἀληθές; . . . Ναι; Μ’ ἀγαπᾷς; Θὰ ζήσωμεν μαζύ . . . Θὰ ἐργαζώμεθα ἀμφοτέρω καὶ θὰ μοιραζώμεθα τὰς χαρὰς καὶ τὰς πικρίας τῆς ζωῆς . . . Θὰ ἀπεκδυθῶμεν μετὰ θάρρους εἰς τὸν ἀγῶνα ἐναντίον τοῦ κακοῦ καὶ τοῦ ψεύδους, καὶ ὅ,τι μᾶς ἀναμένει, νί-η ἢ καταστροφή, θὰ τὴν δεχθῶμεν μὲ τὸ μέτωπον ὑψηλόν, ἀχώριστοι πάντοτε καὶ ἐκ τῆς ἐνώσεώς μας ἀντλοῦντες δυνάμεις πρὸς ἐξουλοῦσθαι τοῦ ἀγῶνος . . . Δὲν εἶναι ἀληθές, ἀγαπητή μου;

Ἐκπνῶ πρὸς τὸ μέρος τῆς φίλης μου, θέλων νὰ φέρω τὰ πυρέσσοντα χεῖλη μου εἰς τὸ ρόδιον αὐτῆς στόμα, ἀλλ’ αἰφνης ἡ κεφαλὴ τῆς ἀπεμακρύνθη, οἱ ὀφθαλμοὶ τῆς ἀπῆστραψαν, τὰ χεῖλη συνεσταύλησαν εἰς μαιδιάμα ἐν εἰδεί μορφασμοῦ.

— Ἀνόητε, μοῦ εἶπε, ῥίπτουσα συγχρόνως ἐπ’ ἐμοῦ αἰνιγματώδεις καὶ ποιητὸν βλέμμα, παίζαμε ἄρκετά καὶ τώρα φθάνει. Κρίνε καὶ μόνος, ἐξηκολούθησε μὲ τὴν μελωδικὴν φωνὴν τῆς, ἐνῷ ἐγὼ τὴν παρετήρουν ἐννεός, κρίνε καὶ μόνος σου: σὺ εἶσαι γυμνὸς σὺν τὸ γράβα πού πετᾷ χωρὶς φροντίδας ὅπου θέλει· ἐγὼ εἶμαι κόρη εὐγενῶν μὲν γονέων, ἀλλὰ πτωχὸν εἶσαι νέος κ’ ἐγὼ ἐπίσης· οὐλοὶς νὰ ζήσης, ἐγὼ ἀκόμη περισσύτερον, ὥστε . . . θὰ μ’ ἐνόησες πολὺ καλὰ καὶ διὰ τοῦτο ἐπὶ τοῦ παρόντος ἀς σταματήσωμεν

ἔως ἐδῶ, ἐλπίζοντας εἰς καλύτερον μέλλον . . .

Τὴν στιγμὴν ἐκείνην ἡσθάνθη θερμὸν φίλημα ἐπὶ τῶν χειλέων μου, ἐνῷ ἡ χαριτωμένη μου φίλη ἐγένετο ἄφαντος.

Ἡ θαυμασία τῆς νυκτὸς γαλήνη παρετένετο, ἡ σελήνη ἐξηκολούθει νὰ φωτίζῃ τὸν κήπον μὲ τὸ ὡχρόν τῆς φῶς καὶ νὰ κατοπτρίζεται φιλοπαιγμόνως εἰς τὰ ὕδατα τῆς λίμνης ἀντήχουν εἰσαὶ γλυκεῖς οἱ ὄνειρώδεις τῆς μουσικῆς ἤχοι καὶ ἐγὼ ἔμεινα μόνος, προσηλωμένος πολλὴν ὥραν ἀκόμη ἐπὶ τοῦ ἐξοχικοῦ καθίσματος καὶ σκεπτόμενος τοῖς λόγους τῆς . . .

*

Οὐκ ὀλίγα ἔτη παρήλθον ἔκτοτε. Καὶ ἰδοὺ ἔφθασε καὶ πάλιν μία θερμὴ θερινὴ νύξ, ὁλος ἐκεῖνη, καθ’ ἣν ἐκαθήμην μετὰ τῆς φίλης μου εἰς τὸν κήπον τῆς Πάβλοβσκας.

Ἐλαφρὰ αὖρα εἰσεχώρει ἐκ τοῦ παραθύρου τοῦ δωματίου ἐνὸς τῶν πολυτελῶν ἐστιατορίων παρὰ τὸν Νέβαν. Ἐπὶ τῆς τραπέζης εὐρίσκοντο δύο φιάλαι χαμπανίτου, ἡ μία τῶν ὁποίων ἦτο ἤδη κενή, ὀπωρικά καὶ γλυκύσματα. Ἀπὸ τὴν ἄλλην ὀχθὴν ἀντήχουν ἤχοι βολς ἀπὸ τὸν «Βονάκιον» . . .

Ἡμεῖς, δηλαδή ἐγὼ καὶ ἡ ἰδία ξανθὴ φίλη μου, ἰσταίμεθα παρὰ τὸ ἀνοικτὸν παράθυρον καὶ ἀνεπνέαμεν τὴν δροσερὰν καὶ μυροβόλον αὖραν.

— Ἐνθυμίσαι, φίλη μου, τὴν νύκτα ἐκείνην, τῇ ἔλεγον ἐνῷ παρετήρουν σκεπτικὸς τὰς ἐν τῷ σκότει ἀμυδρῶς διηγεομένους σκιαγραφίας τῶν δένδρων, τὴν νύκτα ἐκείνην εἰς τὴν Πάβλοβσκαν, ὅτε ἐκαθήμεθα εἰς τὸ βάθος τοῦ κήπου οἱ δύο μας; Ἐνθυμίσαι τὰς ἀγνὰς ἐκείνας στιγμὰς, τὰς πλήρεις ἐρωτὸς καὶ πίστεως εἰς κάθε καλὸν καὶ ὠραῖον; τὰς ἐνθυμίσαι;

— Βαβαϊότατα, ἀγαπητέ μου, τὰς ἐνθυμούμαι, ἐπιθύρυσεν ἡ ξανθὴ, κλίνουσα χαριέντως τὴν κομψὴν κεφαλὴν τῆς ἐπὶ τοῦ στήθους μου. Βλέπεις ὅμως πόσον εἶχον δίκαιον νὰ σταματήσω τότε τὸν τρελλὸν ἐνθουσιασμόν μας, μὲ ἓνα πεζότατον συλλογισμόν; Γὰρ φαντάσου τί θὰ ἐγινόμεθα εἰάν δὲν ἀπεχωριζόμεθα τότε! Ἐνῷ τώρα . . .

Δὲν ἀπετελείωσε τὴν φράσιν τῆς, διότι τὰ ρόδινα τῆς χεῖλη ἡδυνάθως ἡμιάνοικτα καὶ ψιθυρίζοντα «σὲ λατρεύω», ἐξήτουν τὸ φίλημά μου . . . Τοῦτο ὅμως δὲν μ’ ἐμποδίζει ν’ ἀποτελειώσω ἐγὼ τῆς ξανθῆς μου τὸν λόγον καὶ νὰ ἐξηγήσω εἰς τοὺς ἀναγνώστας μου τί συμβαίνει τώρα:

Ἐνῷ τώρα . . . ἐγὼ μὲν συνδέομαι μ’ ἓνα σάκκον πλήρη χρυσοῦ, ἐν τῷ προσώπῳ χονδροειδοῦς τινος θυγατρὸς παντοπώλου, ἡ ξανθὴ μου ἔλαβε σύζυγον ἓνα ἐκατομμυριούχον, σύμβουλον τῆς ἐπικρατείας, φαλακρόν, μὲ πλήθος παρασήμων ἐπὶ τοῦ γεροντικοῦ του στήθους.

Ὅλ’ αὐτά, ἀναγνώστὰ μου, εἶναι πεζότατα. Πλὴν τί νὰ γίνῃ; Εἰς τὴν σύγχρονον γλῶσσαν αὐτὸ θὰ εἶπῃ νὰ γνωρίζῃ τις νὰ δημιουργήσῃ τὸν βίον τοῦ ἀνυπὸν, πλήρη εὐτυχίας καὶ ἀπολαύσεων.

(Ἐκ τοῦ Ρωσικοῦ)

ΚΟΡΗΝΑΙΣ ΜΑΚΡΗ

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

Ἐκ τοῦ ἀριστοτεχνικοῦ τυπογραφείου τῶν κυρίων Ἀριστοβοῦλου, Ἀναστασιῶδου καὶ Στ’ ἐξῆλθε τὰς ἡμέρας ταύτας βιβλίος πολὺτιμος ὑπὸ τὸν τίτλον: «Τινὰ περὶ τῶν φρονικῶν τέχνων ἐν Τουρκίᾳ καὶ περὶ ἀπαγορευτέων ἀναζητήσεως τῆς πατρίστους αὐτῶν κατὰ τὸ Μουσουλμανικὸν δίκαιον μετὰ παραθέσεως τῶν σχετικῶν διατάξεων τοῦ Κυραίου, ἐννεακαίδεκα Φεββάρου, πολλῶν γνωμοδοτήσεων καὶ ἀποσπασμάτων συγγραμμάτων συγγραφέων διακεκριμένων καὶ Νομολογίας» εἰς 8ον ἐν Κωνσταντινουπόλει 1912, ὑπὸ Μιλτ. Καραβοκυροῦ, δικηγόρου.

Περὶ τὸν κρίνομεν νὰ προσδίσωμεν, ὅτι ἡ τύποις τοῦ ἐγένετο μετὰ πολλῆς καλλιτεχνίας καὶ ἐπὶ ἀρίστου χαρτοῦ. Ἰδοὺ καὶ ἡ ἀνάλυσις αὐτοῦ τοῦ βιβλίου:

Εἶναι ἀπερριπτόμενον «τῇ ὠραίᾳ Κεῖτῃ», εἰς ἀνάμνησιν ταξιδίου γενομένου εἰς αὐτήν, καὶ «τῷ πεφιλημένῳ κ. σιγνῆτῳ Σπυρίδωνι Καραβοκυρῷ δέγμα αἰωνίας ἀδελφικῆς ἀγάπης» τοῦ συγγραφέως, ἔκται δὲ Προλόγος μακρὸς ἐν εἰδεί αἰτιολογικῆς ἐκθέσεως τοῦ βιβλίου.

Διαρρίπτει ἡ μελέτη αὐτὴ εἰς VI τμήματα κατὰ τὴν ἐπομένην τάξιν:

I. Κοινὸν δίκαιον ἐν Τουρκίᾳ, ἦτοι α’ Μουσουλμανικὸν μὲ τέσσαρας ἐξαίρεσεις καὶ ὑπὲρ τῶν ἁλλοδαπῶν, β’ ὑπὲρ τῶν Χριστιανῶν ἐν γνώσει διὰ τὴν προσωπικὰ ζητήματα αὐτῶν, γ’ ὑπὲρ τῶν ὁμοδόξων Χριστιανῶν ὑπηρετῶν ὁθωμανῶν διὰ τινὰς εἰδικὰς ἐκθέσεις αὐτῶν καὶ δ’ ὑπὲρ τῶν Χριστιανῶν ἐν γένει διὰ τὰ ὁμονομασίαν συγγενείας αὐτῶν.

II. Μουσουλμανικὸν δίκαιον (Σερή). Ἀπαριθμεῖ τὰς πηγὰς αὐτοῦ, παραθετὶ δ’ ἐν μὲν τῷ α’ κεφαλαίῳ αὐτοῦ τὰς σχετικὰς διατάξεις τοῦ Κυραίου, περὶ τοῦ τίνες σαρκικαὶ μίσεις εἶναι θεμιταὶ καὶ τίνες ἀπαγορευμέναι καὶ ὑποκείμεναι εἰς τιμωρίαν, ἐν δὲ τῷ β’ κεφαλαίῳ αὐτοῦ ἀναφέρει περὶ τοῦ ὑψίστου κύρους τῶν Φεββάρων ἐν τῷ Μουσουλμανικῷ κόσμῳ καὶ εἰς ἐπίρροσιν τῶν ἐκπεθεμένων παρὰ τὴν τέσσαρας διατάξεις Φεββάρων τοῦ 1622, 1808, 1876 καὶ 1899 καὶ περὶ τινος ἄλλου Φεββάρου, μὴ ἐκδοθέντος ὅμως, κατὰ τὴν 10 Ἰουλίου τοῦ 1908.

III. Παράθεσις καὶ κατάστιξις εἰς 4 κεφάλαια Φεββάρων, κατὰ τέσσαρα σχετικὰ πρὸς τὰ φυσικὰ τέσσαρα θέματα, 15 τὸν ἀριθμὸν, καὶ φερόντων τὰς ὑπογραφὰς τῆς Α. Υ. τοῦ Σουλτανοῦλαμ Κωνσταντινουπόλεως, τοῦ Μουφτῆ πάσης Αἰγύπτου, τοῦ Μουφτῆ Τύνιδος καὶ τῶν Μουφτιδῶν Χανίων, Ἡρακλείου, Ρεθύμνης καὶ Σμύρνης. Ἐν τῷ κεφ. ε’ παρατίθενται ἱστορικαὶ σημεῖώσεις περικυρόνται περὶ Φεββάρων καὶ τῆς ὁμοιότητος αὐτῶν πρὸς τὰ rescripta prudentium τῶν Ρωμαίων καὶ τὰς εἰρήρας τῶν Πατριαρχείων, καὶ περὶ Φεββαριῶν καὶ rescriptarum τῶν Πατριαρχείων.

IV. Ἐνταῦθα εὐρησθῶσι πολλαὶ γνωμοδοτήσεις δικηγόρων ἡμεδαπῶν καὶ ἁλλοδαπῶν, ὧν μνημονεύει καὶ τῶν ὀνομάτων, γνωστοτάτων ὄντων.

V. Ἐν αὐτῷ δημοσιεύονται ἀποσπάσματα συγγραμμάτων συγγραφέων εἰδικῶν διὰ τὸ Μουσουλμανικὸν δίκαιον, ἀρχαίων καὶ νεωτέρων εἰς ἐκείνους ἀνήκουσιν οἱ Μοναρχοὶ d’ Οὐσκου, Saint Joseph καὶ Gatteschi, εἰς τούτους δὲ ἡ Α. Ε. ὁ Μαχμούτ Ἐσσάδ ἐφέντης, ὑπουργὸς τοῦ Αὐτοκρατορικοῦ Κτηματολογίου, ἡ Α. Ε. ὁ Ἰσμαὴλ Χακκὴ ἐφέντης, γεροστιαστής, ὁ Luciani, ὁ Morand καὶ ἄλλοι.

VI. Ἐνταῦθα ἐκτίθενται τὰ ἐξαγόμενά τῆς μελέτης ταύτης.

Μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν ταύτην, θεωροῦμεν ἄσκοτον νὰ εἴπωμεν πλείους περὶ τῆς χρησιμότητος τοῦ τοιαύτου βιβλίου.

ΘΕΟΔΟΣΙΟΣ ΑΡΤΕΛΑΡΗΣ

Ἀνταλλάσσει γραμματόσημα μὲ ἄλλον τὸν κόσμον. Ἀγοράζει τουρκικὰ γραμματόσημα ἀπὸ τῶν ὁ γροσίων πάσης ἐκδόσεως. Δὲν στέλλει ποτὲ πρῶτος.

Διεύθυνσις: THEODOSE ARTELARIS

Banque d’Athènes

BAFFRA

près Samouan (Turquie d’Asie)

Ο ΗΛΙΟΣ ΚΑΙ Η ΓΑΥΠΤΙΚΗ

Ποίαν σχέσιν δύναται νὰ ἔχη ὁ καύσων μετὰ τῶν ὥραιων τεχνῶν; Ἐρωτήσατε τοὺς πλανωμένους κατὰ τὰς μεσημβρινὰς ὥρας ἀνὰ τὰς ἀθηναϊκὰς ὁδοὺς καὶ αὐτοὶ θὰ σᾶς ἀπαντήσουν. Αὐτοὶ θὰ σᾶς εἰπουν, ὅτι ἡ ζέστη εἶναι ἡ ἀποκαλύπτουσα εἰς τὸν γλύπτην τὰ γυμνὰ ἀλάβαστρα καὶ τὰ λευκὰ μάρμαρα καὶ τὸν γῦψον διὰ τὸ πρόπλασμα καὶ τὸ ἐκμαγεῖον.

Οἱ περιπλανώμενοι κατὰ τὰς μεσημβρινὰς ὥρας εἰς τὰς ἀδιεξόδους τῶν ἀθηναϊκῶν συνοικιῶν, ἔχουν ἐμβαθύνει εἰς ὅλον αὐτὸ τὸ μυστήριον τῶν σχέσεων τῆς τέχνης μετὰ τῶν θερινῶν καυμάτων καὶ τῆς ἐπιδράσεως τῶν τελευταίων ἐπὶ τῆς πρώτης. Ἀλλὰ καὶ ἂν δὲν θέλετε νὰ καταφύγετε εἰς τὰς ἔξωθεν πληροφορίας, περιέλθετε μόνοι κατὰ τὴν ὥραν ἐκείνην τὰς ἀποκέντρους ἰδίᾳ συνοικίας καὶ θὰ ἐπικοινωνήσετε μετὰ τοῦ μυστηρίου. Ἀρκεῖ νὰ ἔχετε ὀλίγον ἀδιάκριτον τὸ βλέμμα. Καὶ ἂν ἔχετε τὸν ὀφθαλμὸν ὀλίγον ἀδιάκριτον, θὰ πεισθῇτε περὶ τῆς ἀληθείας καὶ θὰ ὁμολογήσετε τότε ἀπεριφράστως, ὅτι ἡ γλυπτικὴ σπουδάζεται ἐν Ἑλλάδι μόνον κατὰ τὸ θέρος.

Εἰσέλθετε κατὰ τὰς μεσημβρινὰς ὥρας εἰς τὰ ἄδυτα τῶν ἀθηναϊκῶν συνοικιῶν, παραμερίσατε τὸ παραπέτασμα τὸ ὑφασμένον ἀπὸ τὸν κονιορτὸν τῶν ὁδῶν, βαδίσατε ὑπὸ τὴν σκιάν τῶν ἔξωστων καὶ τῶν γείσων τῶν στεγῶν διὰ νὰ εἰσθε πλησίον εἰς τὰ σκιαζόμενα παράθυρα, τὰ ὁποῖα μένουν ἀνοικτά, καὶ χωρὶς νὰ θέλετε θὰ ἰδῇτε τὴν ζέστην ἀσχολουμένην εἰς τὴν γλυπτικὴν, θὰ ἰδῇτε τὸν Ἰούνιον μὲ τὴν σμίλην λαβεῖοντα ἐδῶ μὲν τὴν ἀναδυμένην Ἀφροδίτην, ἐκεῖ δὲ τοὺς Σατύρους καὶ τὸν Σειληγόν.

Ἐκαστον δωμάτιον ὁμοιάζει μὲ καλλιτεχνικὸν ἐργαστήριον καὶ μὲ γελοιογραφικὸν σαλόνι.

Ἀπὸ τὰ ἰσόγεια παράθυρα τῶν χαμηλῶν οἰκίσκων, τὰ ἀνοικτὰ εἰς τὴν μεσημβρινὴν σκιάν, τὴν λείχουσιν μόλις τὸ λιθόστρωτον, βλέπετε ἐνίοτε τοὺς νεωτέρους Ἀπόλλωνας καὶ τὸς νεωτέρας Ἀρτέμιδας.

Ἡ ζέστη, ἡ ὁποία κατὰ τὴν ὥραν ἐκείνην εὐρίσκεται εἰς τὴν μεγαλειτέραν τῆς ἔντασιν, πιέζει τοὺς προγαστορας Ἀθηναίους καὶ τὰς παχυσάρκους Ἀτθίδας τῶν ἀποκέντρων συνοικιῶν ν' ἀποκαλύπτουν γυμνὸν τὸ κάλλος εἰς τὸ φῶς τῆς ἡμέρας.

*

Καὶ ἐνῶ διέρχεσθε ὑπὸ τὴν σκιάν τοῦ προνομίου τοῦ τοίχου, τὸ βλέμμα σας, χωρὶς νὰ τὸ θέλετε, εἰσδύει ἀπὸ τὰ ἀνοικτὰ παράθυρα μέχρι τοῦ βάθους τοῦ δωματίου καὶ σᾶς ἀποκαλύπτει τὸν ζεσταινόμενον κόσμον τῆς συνοικίας· ἡμίγυμνους ὄμους, γυμνοὺς βραχίονας, ὀλογύμνους πόδας. Καὶ καθὼς περνᾶτε πνευστιῶντες εἰς τὸν πνιγρὸν καύσωνα, βλέπετε αἴφνης ἀπὸ ἓν παράθυρον δύο χονδροειδεῖς κνήμας, κρεμασμένας ἔξω ἀπὸ μίαν κλίνην ἢ δύο γυμνοὺς πόδας ἀνεβασμένους εἰς τὸ παράθυρον καὶ ἀεριζομένους.

Καὶ ἐνῶ προσπαθεῖτε νὰ ἐξηγήσετε τὸ φαινόμενον ἀνθρώπου βλέποντος μὲ τὰ πόδια καὶ βαδίζοντος ἢ στηριζομένου μὲ τὴν κεφαλὴν, αἴφνης εἰς ἄλλο παράθυρον συναντᾶτε δύο βραχίονας μὲ τὴν λευκότητα καπνοδόχου νὰ καταπίπτουν ἄτινοι πρὸς τὰ ἔξω καὶ μίαν κεφαλὴν ἐπ' αὐτῶν κοιμωμένης Ἀτθίδος. Καὶ ἐνῶ θαυμάζετε τοὺς δύο μελανοὺς βραχίονας τῆς κοιμωμένης καπνοδόχου, ἔξαφνα διακρίνετε τὴν αὐστηρὰν φωνὴν τῆς μητρὸς νὰ ἐπιπλήττει τὴν ἡρέμα ὑπνώτιτουν εἰς τὸ παράθυρον μικράν, διότι... θὰ τὴν μαυρίσῃ ὁ ἥλιος.

Προχωρεῖτε ἀκόμη. Τὸ μεσημβρινὸν πανόραμα ἐξακολουθεῖ νὰ παρέχῃ νέας τέρεναις διὰ νέων πρωτοτύπων σκηνογραφιῶν.

Ἐκεῖ ἀπὸ μίαν ἀνοικτὴν εἴσοδον μιᾶς λιθοστρωμένης αὐλῆς διακρίνετε εἰς τὸ βάθος καὶ ἐπὶ ἐνὸς καθίσματος τὸν ἀνδριάντα τοῦ Βαρβάκη. Εἶνε ὁ οἰκοδεσπότης τῆς οἰκίας, ὅστις κατῆλθε μὲ τὰ νυκτικά του διὰ νὰ φέρῃ μόνος μερικὸς ἐπιδιορθώσεις εἰς τὴν αὐλήν. Εἰς μικράν ἀπόστασιν ἀπὸ τοῦ πανοράματος αὐτοῦ ἐπὶ ἐνὸς ἔξωστου ἵσταται ὄρθιος ὁ Ἀπόλλων τῆς Ἀκαδημίας καὶ θεᾶται τὰ πέριξ. Εἶνε ὁ διάκος τῆς ἐνορίας, ὅστις μὲ περιβολὴν ὕπνου καὶ μὲ λυτὴν τὴν κόμην ἐξῆλθε διὰ ν' ἀναπνεύσῃ. Πρὸς στιγμὴν κινδυνεύετε νὰ πιστεύσετε, ὅτι τὰ διάφορα ἀγάλματα τῶν Ἀθηνῶν ἐδραπέτευσαν ἀπὸ τῶς θέσεις των καὶ ὅτι συνηθροίσθησαν ὅλα εἰς ἓν μέρος τῆς πόλεως διὰ ν' ἀποτελέσουν ἴδιον συνοικισμόν, ἀλλὰ τοῦτο δὲν ἐξηγεῖται καὶ διὰ τοῦτο τὸ ἐγκαταλείπετε ὡς ἀπίθανον. Ἐξακολουθεῖτε ὅμως νὰ βλέπετε ἐνώπιόν σας Πάνθεον ἀθανασίας ἕκαστον δρόμον, καὶ Κεραμεικὸν ἕκαστον δωμάτιον. Ἀνδριάντες, βάθρα, συμπλέγματα ἀγαλμάτων, ἀνάγλυφα ἀνεπίγραφα καὶ πλάκες ἐνεπίγραφοι ἐπιπέδων στηθῶν κοσμοῦν ἐκάστην γωνίαν.

Ὑψηλὰ εἰς μίαν σκιαζομένην ταράτσαν περιφέρετε ὀλόκληρος οἰκογένεια μὲ τὰ νυκτικά της. Ἀληθὴς ἀρχαιολογικὸς θησαυρὸς, τὸν ὁποῖον ὅμως δὲν ἀπεκάλυψεν ἡ σκαπάνη τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἑταιρίας, ἀλλ' ἡ ζέστη. Ὁ μπαμπᾶς μὲ ἓν ποδῆρες νυκτικὸν παίζει τὸ βωβὸν πρόσωπον τοῦ ἀνδριάντος τοῦ Κοραΐ, πλησίον ἐπὶ μιᾶς ψαθωτῆς πολυθρόνας ἀναπαύεται ὁ Λέων τῆς Χαιρωνείας, ἡ πενθερά,

ἐγγὺς δὲ τοῦ υἱοῦ, ἀνεγειρομένου ὡς ἀναθηματικὴ στήλη, ὑποφαίνεται τὸ ἡμίγυμνον στηθὸς τῆς ἀραχνοειδοῦς κόρης ὡς ἀνεπίγραφος ἀρχαία πλάξ.

*

Ἐὰν ἡ Ἑλλὰς δὲν ἀνήγειρεν ἀκόμη ἀνδριάντας εἰς ὅλα τὰ ἐνδοξα τέκνα της, ἀλλ' ἡ ζέστη ἀνεγείρει τοιούτους εἰς τὰς ἀποκέντρους συνοικίας, εἰς τοὺς ἐνδόξως πίπτοντας ὑπὲρ πίστεως, πατρίδος... καύσωνος καὶ ἀσφυξίας.

ΤΙΜΟΣ ΜΩΡΗΤΙΝΗΣ

ΚΑΡΠΟΦΑΓΙΑ

Αἱ ὀριμάσασαι ἤδη γινώμαι τῶν ἐξοχωτέρων ἐπιστημόνων — Γαζέντη, Λιναίου, Δωβαντόν, Κουβιέρου, Μπέλλ, Ὁουεν καὶ ἄλλων — εἶναι ὅτι ὀλόκληρος ὁ ἐσωτερικὸς σχηματισμὸς τοῦ ἀνθρώπου σαφέστατα δεικνύει, ὅτι ἐπλάσθη διὰ τὴν καρποφαγίαν. Ἡ ἀνατομία τοῦ ἀνθρώπου τόσῳ στενῶς ὁμοιάζει μὲ τὴν ἀνατομίαν τῶν πιθήκων, ὥστε οἱ ἐπιστήμονες λέγουν, ὅτι ἡμεῖς καὶ οἱ πίθηκοι εἴμεθα ἀπόγονοι κοινοῦ προγόνου. Οἱ πίθηκοι συντηροῦνται διὰ καρῶν, ὀπωρῶν καὶ σπόρων. Δύνανται νὰ διδαχθοῦν καὶ τὴν κρεωφαγίαν, ἀλλὰ καθίστανται ἐκ ταύτης σκαιοί, νοσηροὶ καὶ πείσμονες. Οἱ ὀδόντες τοῦ ἀνθρώπου εἶναι ὅλως ἀνόμοιοι πρὸς τοὺς ὀδόντας τῶν τε σαρκοβόρων καὶ τῶν ἀκρεωφάγων, ὁμοιάζουν ὅμως πρὸς τοὺς ὀδόντας τῶν πιθήκων. Ὁ ἄνθρωπος δὲν ἔχει οὔτε τὸν μέγαν καὶ περίπλοκον στόμαχον, τὸν μικρὸν ἐντερικὸν σωλῆνα τῶν ἀκρεωφάγων, οὔτε τὸν ἀπλοῦν σακκοειδῆ στόμαχον, τὸ μέγα ἥπαρ, καὶ τὸν βραχὺν ἐντερικὸν σωλῆνα τῶν σαρκοβόρων. Αὗται καὶ ἄλλαι ἀνατομικαὶ ιδιότητες ἀποδεικνύουν, ὅτι ὁ ἀνθρώπινος ὁργανισμὸς εἶναι μόνον κατάλληλος νὰ τρέφεται διὰ καρπῶν.

Ἐχει ὀδόντας καλουμένους κυνόδοντας, ἀλλ' οἱ ὀδόντες οὗτοι εἶναι ὅλως ἀκατάλληλοι διὰ τὸν σκοπὸν, δι' ὃν εἶναι κατάλληλοι οἱ ἀληθεῖς κυνόδοντες τῶν σαρκοβόρων. Παρὰ τῷ πιθήκῳ οἱ ὀδόντες οὗτοι εἶναι περισσότερον ἀνεπτυγμένοι ἢ παρὰ τῷ ἀνθρώπῳ.

Ο ΦΘΗΝΙΑΤΖΗΣ

ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ ΝΕΩΤΕΡΙΣΜΩΝ

ΕΝ ΠΕΡΑΝ

ΔΙΟΔΟΣ ΤΗΣ ΕΚΚΛ. ΤΗΣ ΠΑΡΗΓΙΑΣ, ΗΡΙΘ. 10

Ἀπίστευτος εὐκαιρία διὰ τὰς οἰκογενείας.

Προσοχή! Προσοχή!

Χιλίων λιρῶν ἐμπορεύματα θὰ πωληθῶσι διὰ πεντακοσίας λίρας, ἥτοι μὲ ἔκπτωσην 50 0/0 ἐπὶ τῆς πραγματικῆς ἀξίας.

Ἦτοι Μανδαπόλαις 56 πήχεων διὰ γρόσια 75. Σινδόνια μονόφυλλα 3 πήχ. φάρδους 4 3/4. Διάφορα Στόρια κεντημένα διὰ 7 γρ. Μπασμάδες 60 παράδες. Μουσμάδες ἀρίστης ποιότητος 3 πήχ. πλάτους διὰ 8 γρ. Τούλια μπερτέδων ἀπὸ 1 1/4. Κάλτσες ἐγγυημένες διὰ 2 1/2. Φοῦστες πολυτελείας διὰ 15 γρ. Μπλουζες κεντημένες διὰ 15 γρ. καὶ πλεῖστα ἄλλα εἶδη θὰ πωληθῶσι σχεδὸν χάρισμα.

ΑΠΟ ΣΑΒΒΑΤΟΥ ΕΙΣ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΑ

Ἐνδεκαετία συνεπληρώθη ἀπὸ τῆς τοῦ δευτέρου εἰς τὸν πατριαρχικὸν θρόνον ἀναρρήσεως τῆς Α. Θ. Π. τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου Ἰωακείμ τοῦ Γ'.

Κατὰ τὴν συνεδρίαν τῆς Ἱ. Συνόδου τῆς Πέμπτης ἡ Α. Θ. Π. ἀνακοίνωσεν ὅτι κατὰ τὴν τελευταίαν συνέντευξίν Της μετὰ τῶν Ὑπουργῶν ἔλαβε διαβεβαιώσεις παρ' αὐτῶν ὅτι ἡ παρεδρεία τῶν ἀρχιερέων εἰς τὰ διοικητικὰ συμβούλια θὰ διατηρηθῇ καὶ ὅτι ὁ νέος νόμος δὲν θὰ θίγῃ τὸ ζήτημα τοῦτο.

Ἡ Κυβέρνησις ἀπῆλθε τὴν παῦσιν τοῦ Μητροπολίτου Χίου κ. Ἱερωνύμου, ὡς ἐξερεθίζοντος διὰ τῆς πολιτείας του τὰ πνεύματα τοῦ λαοῦ.

Μητροπολίτης Λήμνου ἐξελέγη ὁ Πελαγονίας κ. Στέφανος, ἐκ Λήμνου καταγόμενος.

Ἡ Α. Θ. Π., ἐπισκεφθεῖσα τὸν ὑπουργὸν τῆς Δικαιοσύνης Μεμνδούχ βέην, ἀνέφερεν αὐτῷ τὰ περὶ τῆς δολοφονίας τοῦ Ἡγουμένου τῆς Μονῆς Ροζινοῦ Συνεσίου, τοῦ προκριτοῦ Βασιλείου καὶ περὶ ἄλλων καταγγελλθέντων εἰς τὰ Πατριαρχεῖα.

Ὁ ἀποθανὼν Μητροπολίτης Θεσσαλονίκης Ἰωακείμ ἀφίνει χρὴν 800 λιρῶν.

Ὑπὲρ τοῦ ταμείου τῆς Ἱεραρχίας ἀπέστειλαν συνδρομὰς: Ὁ Χαλκηδόνος κ. Γερμανὸς γρ. 700, ὁ Τραπεζούντος κ. Κωνσταντῖνος γρ. 450, ὁ Σμύρνης κ. Χρυσόστομος γρ. 756, ὁ Σισανίου κ. Ἰεροδότος γρ. 400, ὁ Στρωμνίτης κ. Ἀρσένιος γρ. 361, ὁ 40 Ἐκκλησιῶν κ. Ἀγαθάγγελος γρ. 378, ὁ Βιζύης κ. Ἀνθίμος γρ. 500.

Ἀνεχώρησεν εἰς τὴν ἐπαρχίαν του ὁ Μητροπολίτης Μιτυλήνης κ. Κύριλλος.

Ὁ πρεσβυτέρης τοῦ Μαυροβουνίου κ. Πλάμενας ἐπισκέφθη τὴν ἐν Χάλκῃ Θεολογικὴν Σχολήν.

Ἀφίκετο ὁ Μητροπολίτης Δράμας κ. Ἀγαθάγγελος.

Ο ΠΟΛΕΜΟΣ

Ὁ Ἰταλικὸς στόλος ἐν Αἰγαίῳ ἀπρακτεῖ.

Ἀφίκετο εἰς Ρόδον ὁ δούξ τῶν Ἀβρουζίων.

Ἰδρύθη ἐν Ρόδῳ διαρκὲς στρατοδικεῖον πρὸς τήρησιν τῆς τάξεως.

Ἡ Ὑψ. Πύλη διεμαρτυρήθη πρὸς τὰς Δυνάμεις κατὰ τῆς συλλήψεως ἁπλῶν πολιτῶν ὡς μελῶν τοῦ Κομιτάτου ἢ ὡς ὁμοιωταί καὶ Προδότες, εἰς τὰς ὑπὸ τῶν Ἰταλῶν καταληφθεῖσας νήσους.

Παράτασις ἐξήήμερος ἐδόθη εἰς τοὺς ἀπειλαινόμενους Ἰταλοὺς.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ

Ὑπὲρ τῶν θυμάτων τῆς μεγάλης πυρκαϊᾶς τῆς Πόλεως ἡ Α. Μ. ὁ Σουλτάνος προσέφερεν 800 λίρας.

Ἡ «Νέα Πατρίς» τοῦ κ. Π. Κερίσσογλου ἀποφάσει τοῦ Στρατοδικείου ἐπανελάβετο ἀπὸ τῆς Τριτῆς τὴν ἐκδοσὶν τῆς.

Ἐν Ἀλβανίᾳ βαθμυδὸν ἡ ἡσυχία ἀποκαθίσταται. Πολλοὶ ἀρχηγοὶ τῶν ἐπαναστατικῶν ὑποτάσσονται εἰς τὰς Ἀρχάς.

Τὴν Πυρρακεὴν ἐν τῇ πεδιάδι Βελῇ ἐφέντη, μετὰ τὸ Ἐπαυργίου καὶ Μακροχωρίου, διεξήχθησαν αἱ πρῶται ἱπποδρομίαι, διοργανωθεῖσαι ὑπὸ τοῦ σωματείου ὑπὲρ τῆς προστασίας τοῦ γένους τῶν ἱππῶν. Τὰ σπουδαιότερα ἀγωνίσματα ἐκέρδιον ἱπποὶ ἐγγύριοι.

Νομάρχης Θεσσαλονίκης διορίσθη ὁ Δζελάλ βέης, πρῶτος ὑπουργὸς τῶν Ἑσωτερικῶν καὶ νομάρχης Σμύρνης. Νομάρχης Σμύρνης διορίσθη ὁ στρατηγὸς Μαχμούτ πασάς.

Ἀυτοκρατορικῷ διατάγματι ἀπὸ τῆς Πέμπτης ἐκηρύχθη στρατιωτικὸς νόμος ἐν τῇ νήσῳ Χίῳ.

Ὁ Χαδῖβης ἀνεχώρησεν εἰς Λονδίνον.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ

Τὴν 29 Μαΐου, ἐπὶ τῇ ἐπιτηρίδι τῆς ἀλώσεως τῆς Κωνσταντινουπόλεως, ἐπισημύοντο τελετὰ ἐτελέσθησαν εἰς τοὺς ναοὺς Ἑλλάδος καὶ Κρήτης.

Ἐπέστρεψεν ἐκ Δανίας εἰς Ἀθήνας ὁ βασιλεὺς Γεώργιος.

Τὸ Δημοτικὸν Συμβούλιον Ἀθηνῶν ἐψήφισεν 22 χιλ. φρ. διὰ τὴν παραγγελίαν ἀεροπλάνου, τὸ ὅποιον θὰ κληθῇ «Ἀθῆναι». — Δι' ἐφάνων τῶν Βουλευτῶν θὰ παραγγελθῇ ἐπίσης ἀεροπλάνον μετὰ τὸ ὄνομα «Βουλὴ». — Ὁ κ. Βαμβούρης προσέφερε 19 χιλ. δρ. διὰ τὴν ἀγορὰν ἀεροπλάνου. — Ἐν καταλλήλῳ θέσει τῆς Θεσσαλίας κατασκευάζεται δεύτερον ἀεροπλανοδρόμιον. — Οἱ δήμοι τῆς Ἑλλάδος ἀνέλαβον νὰ διαθέσουν ἀνάλογον ποσὸν πρὸς ἀγορὰν ἑκατὸν πολεμικῶν ἀεροπλάνων.

Ὁ κ. Μπενάκης προσέφερεν ὑπὲρ τοῦ ἐαυτοῦ στόλου τῆς Ἑλλάδος 35 χιλ. φράγκα.

Ὁ Φρειδερίκος Πασὺ ἀπέβηεν. Ὁ Φρειδερίκος Πασὺ ὑπῆρξεν εἰς τὸν ἱδρυτῶν τῆς ἐταιρείας τῶν «Φίλων τῆς Εἰρήνης» καὶ ἐπὶ 60 ὅλα ἐτη συντήρησεν ὑπὲρ τοῦ ἔργου τῆς εἰρηνεύσεως, συμμετέχων ἐν τῇ πρώτῃ γραμμῇ παντὸς συνεδρίου. Τῷ 1877 ὁ Πασὺ ἐξελέγη μέλος τῆς Γαλλικῆς Ἀκαδημίας, ἀπὸ δὲ τοῦ 1864 μέχρι τοῦ 1889 ἐξελέγετο διαρκῶς βουλευτὴς.

Ἐν τῇ νήσῳ Κύπρῳ ἐπικρατεῖ ἀπὸ τινος ζωηρᾶς κινήσεως ἐναντὶ τῆς κακοδιοικήσεως τῶν ἀρχῶν. Εἰς τὸν Ἀγγλῶν ἀρμοστήν Γκούδ Ἀδαμς ἐπιβλήθησαν αἰτήσεις περὶ τῆς ἀντιπροσωπεύσεως τῶν Ἑλλήνων ἐν τῇ νομοθετικῇ συμβουλῇ καὶ ἐν τῇ διοικήσει. Ἀλλ' ὁ ἀρμοστής ἀπέρριψε τὴν ἐκπλήρωσίν των, τοῦθ' ὅπερ προκάλεσε τὴν δυσἀρέσκειαν τῶν Ἑλλήνων. Ἐπικολούθησαν καὶ συγκρούσεις ἐνοπλοῖ.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

Ἑλλ. Φιλόλ. Σύλλογος. — Τὴν Κυριακὴν ἐγένετο ἡ ἐτήσια τελετὴ τοῦ Ἑλ. Φιλ. Συλλόγου ἐπὶ τῇ συμπληρώσει τοῦ πεντηκοστοῦ πρώτου ἔτους. Κατ' αὐτὴν ὁ μὲν πρόεδρος ἔξ. Ζωηρὸς πασάς ἐθέσπε καὶ τῆς δράσεως τοῦ Συλλόγου, ὁ δὲ ἐπίτιμος τῆς ἡμέρας κ. Σάρος ἀνέγνωσεν ἐμβριθῆ πραγματείαν περὶ τῶν σχέσεων τῶν ὁρκῶν πρὸς τοὺς ἀρχαίους Ἑλλήνας. Τὴν τελετὴν ἐπικρατῆσεν ἡ Α. Θ. Παναγιότης διὰ καταλλήλου προσελθούσας. Εἰς τοὺς προσκεκλημένους προσεφέρθησαν ἀναψυκτικά.

Εὐτυχεῖς ἀρραβῶνες. — Εἰς τὴν ἐρατεινὴν Ἀντιγόνην, ἐν μέσῳ ἀνθέων καὶ μύρων, ἐτελέσθησαν ἐν στενῷ οἰκογενειακῷ κύκλῳ εἰς ἀρραβῶνες τῆς χαριτοβρύτου καὶ ἐξόχου μορφώσεως δεσποινίδος Μαρίκας Σινιδόσσογλου, κόρης τῆς μεγάλης ἀβραμιαίας οἰκογενείας Σινιδόσσογλου, μετὰ τοῦ διακεκριμένου καὶ γνωστοτάτου τῆς πόλεως μας ἐπιστήμονος κ. Θηράως Παπαδοπούλου, ἀρχιχειρουργοῦ τοῦ νοσοκομείου Ἀζερὰ-πασά. Εἰς τὸ μνηστευθὲν εὐαρμοστον ζεύγος διαβιβαζόμενα τὰ εὐκρινέστατα τῶν συγχαρητηρίων μας, ραίνομεν αὐτὸ μετὰ τὰ ὀραϊότερα ἀνθὲς τῆς ἐποχῆς. — Μ.

Ἐ' Σχολικαὶ ἀγῶνες. — Ἐπυλογοῦσης τῆς Α. Θ. Παναγ. τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου μας καὶ ἀπείρου παρισταμένου πλήθους, μετ' ἀκρας ἐπιτυχίας διεξήχθησαν τὴν Κυριακὴν ἐν Μπαλτά Λιμάν τῷ Βοσπόρῳ οἱ ἑ' σχολικαὶ ἀγῶνες. Εἰς τοὺς ἀγῶνας τοὺς αὐτοὺς ἔλαβον μέρος 250 μαθηταί τῆς ἀστικῆς σχολῆς Γαλιτά, διηρημένοι εἰς τρία τμήματα, μετὰ διδασκάλους τοὺς κ. κ. Τριανταφυλλίδην, Παπακωνσταντῖνον καὶ Ταμπανίδην. — ἡ μικτὴ ὁμάς μαθητῶν καὶ μαθητριῶν τῆς σχολῆς τοῦ Ἁγίου Θεοφάνους, μετὰ διδασκάλισσαν τὴν δ' Ἀντίκλειαν Κωνσταντινίδην. — ἡ ὁμάς τοῦ ἀρρεναγωγείου Βαφειοχωρίου, μετὰ γυμναστὴν τὸν κ. Ζάγαρον. — ἡ ὁμάς τοῦ παρθενιαγωγείου Βαφειοχωρίου, μετὰ διδασκάλισσαν τὴν κυρίαν Ἀριστοκλέους. — ἡ ὁμάς τοῦ ἀρρεναγωγείου Βλάγκας, μετὰ γυμναστὴν τὸν κ. Γεωργαννίδην. — ἡ ὁμάς τῆς σχολῆς Μεσαχώρου, μετὰ γυμναστὴν τὸν κ. Ἀθανασιάδην. — ἡ ὁμάς τῆς σχολῆς τῶν Γλασσῶν καὶ

Ἐμπορίου, μετὰ γυμναστὴν τὸν κ. Σιάγκαλην, υἱὸν — ἡ ὁμάς τοῦ Ἑλληνογαλλικοῦ Λυκείου, μετὰ γυμναστὴν τὸν κ. Γραμμενίδην. — ἡ ὁμάς τοῦ Ζωγραφείου, μετὰ τὸν καθηγητὴν τῆς γυμναστικῆς κ. Σιάγκαλην. — ἡ ὁμάς τοῦ Ὀρφανοτροφείου μετὰ διδασκάλων τὸν κ. Ἀλέξ. Πάγκαλον. — Κατὰ τὰ διαλείμματα ἐπαίανίζον αἱ μουσικαὶ τοῦ Ὀρφανοτροφείου, ὑπὸ τὸν μουσικοδιδάσκαλον κ. Ἀνδρέαν Σύνδαν καὶ ἡ τοῦ Συλλόγου «Ἀρίωνος» τῶν Ἐξ. Μαρμαρίων. Ὁραίους λόγους ἐφεφώνησαν ὁ κ. Γ. Μπούσιος καὶ ὁ ἐπόπτης τῶν σχολῶν καὶ πρόεδρος τῆς διοργανωτικῆς Ἐπιτροπῆς κ. Σεραφεὶμ Σιαμούλης.

Γράφουσιν ἡμῖν ἐκ Πανόρμου: Ἐπέτυχον, πληρεστάται οἱ ἐτήσιοι γυμναστικοὶ ἀγῶνες, τοὺς ὁποίους διοργανῶναι ὁ Σύλλογος «Κυζικητῶν» ὑπὸ τῆς ὁδηγίας τοῦ γυμναστοῦ κ. Γ. Γιόγγου. Κατὰ τοὺς ἀγῶνας τοὺς διεκρίθησαν εἰς τὴν δυσκοβολίαν: Συμμετῶν Ἰωάννου μετὰ ἐπίδοσιν 24,27, Γ. Ἰορδάνου 23,25 καὶ Ν. Βαμβάκας 22,50. Εἰς τὸ ἄλμα ἐπὶ κοντῷ: Π. Γιαμολόγλου 2,55, Συμμετῶν Ἰωάννου 2,47 καὶ Ν. Βαμβάκας 2,36. Εἰς τὸ ἄλμα εἰς ὕψος Παν. Θεοδοσιδῆς 1,47, Χρ. Στεφάνου 1,40 καὶ Θ. Θεοδοσιδῆς 1,38. Εἰς τὴν σφαιροβολίαν: Συμ. Ἰωάννου 11,15, Θ. Ἰορδάνου 11,13 καὶ Ν. Βαμβάκας 10,70. Εἰς τὴν ἀναρρίχσιν ἐπὶ κᾶλον: Ν. Βαμβάκας καὶ Ἐλευθ. Ἰωάννου. Εἰς τὸ ἄλμα εἰς μήκος ἀπλοῦν: Γ. Ἰορδάνου 5,45, Σωτ. Ἀντωνίου 2,80 καὶ Θ. Θεοδοσιδῆς, 2,62. Εἰς τὸν δρόμον 600 μέτρων: Γ. Ἰορδάνου καὶ Δ. Ἀντωνίου. Ἡ Ἑλληνοδίκος Ἐπιτροπὴ ἀποτελούμενη ἀπὸ τοῦ κ. De Latinier Α. Χ. Ἀναστασίου, Γρ. Μουσικοῦ, Γ. Ἡλιάδου καὶ Μ. Μαρκανοῦ διένευε τὰ διακρίματα. Ἐπὶ τῇ ἐπιτυχίᾳ τῶν ἀγῶνων συνεχάρησαν τὸ προεδρεῖον τοῦ Συλλόγου, ἀποτελούμενον τοὺς κ. Α. Μισιρλόγλου, Π. Μπάντην, Χρ. Διαμάντιογλου, Μ. Νικολαΐδην, Χ. Ἀναστασίου, Ζαφ. Κρυσταλλίδην. Συγχαίρομεν καὶ ἡμεῖς ἀπὸ καρδίας τὸν «Κυζικητῶν» καὶ εὐχόμεθα εἰς τὴν κοινότητα Πανόρμου τὰ βέλτιστα.

Ἐθνικὸν Ἰωακείμιον Παρθενιαγωγεῖον. — Αἱ ἐτήσιοι γραπταὶ ἐξετάσεις ἤρξαντο ἀπὸ τῆς 25ης καὶ ἔληξαν τῇ 31ῃ Μαΐου, αἱ δὲ προφορικαὶ τῶν γυμνασιακῶν τάξεων ἀρχοῦν ἀπὸ τῆς 4ης καὶ λήγουσι τῇ 8ῃ Ἰουνίου. Τῇ δὲ 10ῃ Ἰουνίου, ὥρα 2 1/2 μ. μ., γενήσεται ἡ νενομισμένη τελετὴ.

Ἐκδρομὴ τῶν Φιλομουσικῶν Μακροχωρίου εἰς τὸ ἐν Μπουγιοῦκδερε μαγευτικὸν πάρκον τοῦ Ἀβραάμ πασά (πρώην Πόλο Κλοῦτ) διοργανοῦται διὰ τὴν αὐρίον Κυριακὴν.

Ἐκδρομὴ «Μνημοσύνης». — Θανρασίως ἐπέτυχεν ἡ εἰς Μπουγιοῦκ-δερε ἐκδρομὴ τῆς λέσχης «Μνημοσύνης», γενομένη τὴν Κυριακὴν. Οἱ λαβόντες μέρος εἰς αὐτὴν μετ' εὐαρεσκείας πάντως θα ἐνθυμῶνται τὰς ὁραίας ὥρας τῆς διαχύσεως καὶ τῆς εὐθυμίας, τὰς ὁποίας διήλθον.

Θίνατοι. — Ἐκ συγκοπῆς τῆς καρδίας ἀπέθανε τὸ παρελθὼν Σάββατον ὁ *Vida Modini*, λιαν γνωστὸς εἰς τὸν ἐνταῦθα ἑμπορικὸν κόσμον. Εἰς τὴν τεθλιμμένην αὐτοῦ οἰκογένειαν καὶ τὸν ἡμέτερον κ. Ἀλ. Ρηγόπουλον, γυμνὸν τοῦ μεταστάτου, ἐκφράζομεν τὰ ἐγκαρδία συλλυπητήριά μας. — Ἐν Μακροχωρίῳ ἀπέθανε τὴν Πέμπτην καὶ τὴν ἐπομένην ἐκηδεύθη σεβαστὸς πρεσβύτερος, ὁ Παναγιώτης Ψυχᾶκης, διακρινόμενος ἐπὶ καλοκαγαθίᾳ καὶ πολλαῖς ἀρεταῖς. Εἰς τὴν τεθλιμμένην οἰκογένειάν του ἀπευθύνομεν τὰ συλλυπητήριά μας.

Ῥιξίς. — Εἶναι τὸ ὄνομα τοῦ φίλου τῶν ἀπυρορρῶν καὶ τοῦ προστάτου τῶν χειρῶν, ποθ' οὐκ ἔλπειται. Περί αὐτοῦ καθ' ἐκάστην ἀκούομεν ἐπαίνους: ἂν θέλετε νὰ μάθητε περὶ αὐτοῦ πλεόντερα, ζητήσατε τὴν σχετικὴν διαφήμισιν εἰς ἐνῆραν σελίδα.

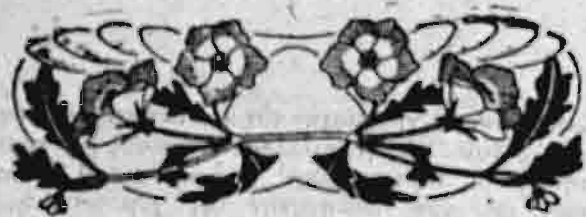

ΝΕΑΙ ΕΚΔΟΣΕΙΣ

«Μουσική». — Ἐξεδόθη τὸ 6 φύλλον τοῦ μοναχικοῦ μουσικοῦ περιοδικοῦ τῆς πόλεως μας «ἡ Μουσική» τοῦ κ. Παγνίκου, μετ' ἐκλεκτῶν περιεχομένων καὶ μουσικῶν τεμαχίων. Ἡ «Μουσική» συνεπλήρωσεν ἑξάμηνον βίον, μετ' ἐλπίδων δ' ἀποβλέπει πρὸς τὸ μέλλον.

ΑΗΔΩΝ ΚΑΙ ΡΟΔΟΝ

(ΕΙΣΘΥΛΙΟΝ)

Εἰς κήπον τινα εὐώδη συνηντήθησαν ἡ Ἀηδὼν καὶ τὸ Ρόδον. Αἱ ἡμέραι διεδέχοντο ἀλλήλας, ἡ μία ὠραιότερα τῆς ἄλλης. Ἀλλ' αἰφνης ἡμέραν τινα ἡ Ἀηδὼν ἠσθάνθη, ὅτι ἠγάπα, καθὼς καὶ τὸ Ρόδον ὅτι ἀντηγαπᾶτο. Πρωῖαν τινα ἡ Ἀηδὼν βλέπει τὸ Ρόδον μάλ-
λον καταβεβλημένον καὶ ὠχρότερον ἢ ἄλλοτε, καὶ ρίπτουσα τὸ βλέμμα πρὸς τὰ λοιπὰ τοῦ κήπου ἀνθῆ :

— Ἀγῆπητόν μοι Ρόδον, τοῦ λέγει, βλέπεις τὴν διαφορὰν, ἣτις ὑπάρχει μεταξὺ σοῦ καὶ τῶν ἄλλων τούτων ἐλευθέρων ἀδελφῶν σου! Δὲν σοὶ φαίνονται ἀνθηρότερα καὶ εὐτυχέ-
στερα! Διὰ τί; Πάσχεις;

— Ω! ναί, ἀπῆντησε τὸ Ρόδον κατανεῦον. Καὶ ἡξεύρεις διὰ τί; Διότι ἐκεῖνα εἶναι ἐλευ-
θερα, ἐνῶ ἡμεῖς!...

Τὸ Ρόδον ἠρυσθῆσεν, ἐξομολογούμενον τὴν ἀλήθειαν ταύτην. Ὅχι διότι ἐπτόθει τὴν ἐλευθερίαν τοῦ δι' ἑαυτό. Ἐλευθερία δι' αὐτὸ ἦτο ἡ ἀμεριμνησία. Ἀνατραπὲν ἐν τῷ κήπῳ ἐκείνῳ, οὐδὲν ἐγνώριζε πέραν τοῦ ὀρίζοντος αὐτοῦ. Αἱ ἡμέραι τοῦ διήρχοντο ἐν ἡσυχίᾳ καὶ γαλήνῃ. Τὰς νύκτας ἐκοιμᾶτο ἀπολαυστι-
κώτατα, τὴν πρωῖαν ἐθερμαίνεται διὰ τῶν ἡλιακῶν ἀκτίνων. Ἦκουε μετὰ χαρᾶς τὴν πνοὴν τοῦ δροσεροῦ Ζεφύρου καὶ ἐβλεπε τὸν οὐρανὸν μετ' ἐκστάσεως. Ὁ ἔρως τῆς Ἀηδό-
νος συνεπλήρωσε τὴν εὐτυχίαν τοῦ, ἣτις φεῦ! δὲν διήρχεσεν ἐπὶ πολὺ!

Διὰ τὴν Ἀηδόνα ὁμοῦς τὸ πρᾶγμα διέφερεν. Ἐξοικειωμένη ἀπὸ τῆς παιδικῆς ἡλικίας τῆς εἰς τὴν ζωὴν καὶ τὴν κίνησιν, εἶχεν ἀναπο-
σπάστως ἐν τῇ ψυχῇ αὐτῆς τὸ αἰσθημα τῆς ἀνησυχίας καὶ ταραχῆς. Τὸ παρὸν δὲν ἦτο δι' αὐτὴν ἢ ἡ ὁδὸς ἢ πρὸς τὸ μέλλον ἄγουσα. Ἐφαίνετο γεννηθεῖσα διὰ τὴν ἐπιθυμίαν, ὥς τὸ Ρόδον διὰ τὴν ἀπόλαυσιν. Πρὸ παντὸς λοιπὸν ἠγάπα τὴν ἐλευθερίαν, ἣτις συνοψί-
ζετο εἰς τὴν ιδιότροπον διὰ μέσον τῶν κοι-
λάδων καὶ τῶν ἀγρίων καταιγίδων πτήσιν τῆς, εἰς τὴν γλυκεῖαν ἀνάπαυσιν ὑπὸ τὴν σκιὰν ξένου βράχου, εἰς τὰς τρελλὰς μάχας διὰ μέ-
σου τῶν κλάδων τῶν δένδρων, εἰς καταδίω-
ξιν δραπέτιδων ἀρμονιῶν, εἰς ἀνασφάλην κεκρυμμένων ἀρωμάτων, εἰς αἰωνίαν ἀνα-
λήτησιν πραγμάτων νέων.

Μόλις δ' ἐπρόφερε τὴν λέξιν ἐλευθερία, ἅπασα ἡ ζωὴ τοῦ παρελθόντος ἐπανῆλθεν εἰς τὴν μνήμην τῆς καὶ μετὰ τῆς ἀναμνήσεως ταύτης μυρία ἐπιθυμῖαι, ὄνειρα, πόθοι. Ἐξα-
φθεῖσα δὲ ὑπὸ τῶν ἀναμνήσεων τούτων, ἤρξατο ψάλλουσα μὲ ἀγρίον ἐνθουσιασμὸν τὴν χαρὰν τῆς ἐλευθερίας. Φωνή, ὁμοία τῆς ἰδικῆς τῆς, ἐφάνη ἐξελθοῦσα ἐξ ἀπωτάτου σημείου τοῦ κήπου, προσκαλοῦσα αὐτὴν εἰς ἀδελφικὸν ταξίδιον. Τότε, λησιμονήσασα τὰ πάντα, ἔσπευσε ν' ἀκολουθήσῃ τὴν ἀδελφὴν ἐκείνην τῆς ξενητείας τῆς. Ἀλλά, μόλις ἀνε-
πέτασε τὰς πτέρυγας τῆς, καὶ ὀρμητικῇ τῆς

ἀλύσου ἔντασις ἔρριπεν αὐτὴν καὶ πάλιν μετὰ σπαρακτικῆς κραυγῆς εἰς τοὺς πόδας τοῦ Ρό-
δου. Τὸ πτωχὸν Ρόδον ἀφύπνισθὲν, ἔπεριέ-
βαλε τὸ ἡμιθανὲς πτηνὸν μετὰ τόσης στορ-
γῆς καὶ ἀγάπης, ὥστε ἐντὸς ὀλίγου ἐπανέ-
φερεν αὐτὸ εἰς τὴν ζωὴν.

— Ἡθέλησες νὰ μὲ ἐγκαταλείψῃς, σκληρά μου Ἀηδὼν;

— Καὶ σὺ, ὠραῖόν μου Ρόδον, μὲ ἐκράτη-
σες διὰ τῆς βίας;

— Ὅτε ἡ λέξις αὕτη ἐλέχθη, ὁ τελευταῖος συν-
έχων αὐτοὺς δεσμὸς παρέλυσεν. Ἀμφότεροι προσβεβλημένοι, ἡ μὲν Ἀηδὼν ἐν τῇ ἐλευθε-
ρίᾳ τῆς, τὸ δὲ Ρόδον ἐν τῇ νομίμῳ ὑπερη-
φανείᾳ τοῦ, εὕρισκον ἀποτρόπαιον τὴν συν-
δέουσάν αὐτὰ ἄλυσον. Ὁ πόνος τῶν ἦτο ὅλως ὁμοῖος, ἀλλ' ἡ ἐκδήλωσις αὐτοῦ ὅλως διάφορος. Ἡ Ἀηδὼν ἐγένετο παράφορος, ἰδιότροπος, πικρά. Ἐψαλλε τὴν ἀνίαν τῆς με-
τόσον ὀξείαν καὶ παρωγισμένην εἰρωνείαν, ὥστε τὰ ἀνθῆ, ἀκούοντα αὐτὴν, ὠχρῶν ἐπὶ τῶν τρυφερῶν μίσχων τῶν. Τὸ Ρόδον ὁμοῦς ἐφαίνετο ἡσυχον καὶ γλυκύ, ὑφιστάμενον ἐν σιωπῇ τὴν ἐσωτερικῶς καταβιβρώσκουσαν τὴν ψυχὴν τοῦ ὁδύνῃ.

Ἡμέραν τινα ἡ Ἀηδὼν ἐφάνη ζωηρότερα ἢ κατὰ τὸ σῆνηθες. Οἱ ὀφθαλμοὶ τῆς ἔλαμ-
πον, αἱ πτέρυγές τῆς ἀνεπτύσσοντο θορυβώ-
δως καὶ πρᾶγμα παράδοξον: ἤρξατο ψάλ-
λουσα ὠραῖον πρὸς τὸν Ἐρωτὰ ἄσμα.

Τὸ πτωχὸν Ρόδον, ἀναγνωρίζον τοὺς γλυ-
κεῖς τούτους τόνους, ἠσθάνθη ἑαυτὸ ἀναλῶν, ἀπεκοιμήθη δὲ βαυκαλιζόμενον ὑπὸ μεθυστι-
κωτάτων ὀνείρων. Φεῦ! Ἡ ἐξέγεσις τοῦ ὑπῆρξε φρικώδης. Εἶδε τὴν Ἀηδόνα ζωηρὰν καὶ εὐτυχῇ, ἀλλὰ τὸ ἀντικείμενον τῆς λατρείας τῆς δὲν ἦτο πλέον τὸ Ρόδον. Τὰ βλέμματά τῆς ἦσαν διαρκῶς προσηλωμένα ἐπὶ ζωηρᾷ καὶ τρυφερᾷ Καμέλλᾳ, πρὸς ἣν ἐδοκίμαζε νὰ πετάξῃ, κωλυομένη ὁμοῦς πάντοτε ὑπὸ τῆς τρο-
μερᾶς ἐκείνης ἀδιαρρήκτου ἀλύσου.

— Διὰ τί βλέπεις πάντοτε τὴν Καμέλιαν ἐκεί-
νην; ἠρώτησε τὸ Ρόδον τὴν Ἀηδόνα.

— Διότι μοὶ ἀρέσκει, ἀπῆντησεν ἡ Ἀηδὼν.

— Καὶ σοὶ ἀρέσκει διὰ τὴν καλλονὴν τῆς;
Ἀλλὰ δὲν εἶμαι μυριάκις ὠραιότερον ἐκείνης

καὶ διὰ τὸ ἄρωμά μου; Ἐκείνη στερεῖται παντελῶς μύρου, ἐνῶ ἐγὼ ὅταν ἀναπτύξω τὰ πέταλά μου, ἀρωματίζω ὁλόκληρον τὸν κήπον. Διὰ τὴν νεότητά τῆς; Ἀλλ' ἠνθίσα-
μεν συγχρόνως. Διὰ τί λοιπὸν σοὶ ἀρέσκει;

— Δὲν ἡξεύρω. Ἀλλὰ τὴν ἀγαπῶ, ἐνῶ σὲ ἔπαυσα πλέον νὰ σ' ἀγαπῶ.

Τὸ Ρόδον, ὑποστὰν τὸ θανατηφόρον τοῦτο τραῦμα, μετ' ἀναλόγου ὑπερηφανείας εἶπε πρὸς τὴν Ἀηδόνα:

— Σοὶ ἀποδίδω τὸν ὄρκον σου! Ὑπαγε! Εἶσαι ἐλευθέρα!

Ἀλλ' ἐν Πνεῦμα! ἢ μᾶλλον ὁ Ἔρως ἐν εἶδει Πνεύματος, ἐπεφάνη, συναισθανθεὶς ὅτι ἡ παρουσία τοῦ ἦτο ἀναγκαία.

— Ἡ Ἀηδὼν καὶ ἐγώ, εἶπε τὸ Ρόδον, δὲν θέλομεν πλέον νὰ ζήσωμεν μαζὺ καὶ σὲ παρα-
καλοῦμεν νὰ διαρρήξῃς τὴν ἀόρατον ἄλυσον, ἣτις μᾶς συνδέει.

— Ἀδύνατον, εἶπεν ὁ Ἔρως, τὸ Πνεῦμα τοὺς ὑπηκόους μου ἐγὼ τοὺς ἐνόνω, ἀλλὰ τοὺς χωρίζει μόνον ὁ Θάνατος.

Καὶ τὸ Πνεῦμα ἐξηφανίσθη.

Καὶ ἀληθῶς τὸ Ρόδον ἐπεκύρωσε τὴν προ-
φητείαν τοῦ Πνεύματος. Ἐντὸς ὀλίγων ἡμε-
ρῶν κατελήφθη ὑπὸ θανατηφόρου μαρασμοῦ. Τὰ χρώματά τοῦ ὠχρίασαν, τὰ φύλλα τοῦ ἐπε-
σαν μαραμμένα, ἡ κεφαλὴ τοῦ ἐκλινε πρὸς τὴν γῆν, ὥσπερ ζητοῦσα τάφον. Χωρὶς δὲ νὰ παρα-
πονεθῇ, χωρὶς νὰ δακρύσῃ, ἀπέθανεν ἡσύ-
χως ὥς ἐζησε.

Κατὰ τὰς τελευταίας αὐτοῦ στιγμὰς ἡ Ἀη-
δὼν συνῆλθεν. Ἡ καρδιά τῆς ἐγένετο περι-
παθὴς ὥς πρότερον. Παρεκάλει τὸ Ρόδον νὰ ζήσῃ, ὑποσχομένη ὅτι θὰ τὸ ἀγαπᾷ πάντοτε.

Ἀλλ' ἦτο ἀργά. Τὸ Ρόδον ἐξέπνευσεν εἰς ὑστάτην τῆς Ἀηδόνας περίπτυσιν. Κατὰ τὴν ὑστάτην δὲ ταύτην στιγμήν τὸ Πνεῦμα ἠκού-
σθη λέγον:

— Εἶσαι ἐλευθέρα! Εἶσαι ἐλευθέρα!

ΑΓΓΘ. ΜΠΕΛΛΑ

LE "DANUBE, A VIENNE

ΑΥΣΤΡΙΑΚΗ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ

Ο "ΔΟΥΝΑΒΙΣ,"

Καισαροβασιλική Προνομιούχος ὑπὸ τὸν ἔλεγχον τῆς Αὐτοκρ. Αὐστριακῆς Κυβερνήσεως,
ἰδρυθεῖσα ἐν Βιέννῃ τῷ 1867.

Ποσά πληρωθέντα μέχρι τέλους τοῦ 1910 εἰς τοὺς ἀσφαλισθέντας πλέον τῶν	Φρ.	250 000 000
Ἐγγυήσεις καὶ ἀπαιτημάτων διὰ τὸν κλάδον ζωῆς		74 000 000
Αξία ἀκινήτων		7 000 000
Εταιρικὸν Κεφάλαιον καθ' ὁλοκληρίαν κατατεθέν		3 000 000

Ὅροι ἀσφαλείας ἐλευθερώτατοι. — Ἀσφάλιστρα μέτρια. — Νέος συνδυασμὸς ἀσφαλείας
ἀνευ ἱατρικῆς ἐξετάσεως.

Διὰ πᾶσαν αἴτησιν ἀπευθυντέον:

Ἐν Κωνσταντινουπόλει εἰς τὸν Γενικὸν Πράκτορα θιόναννι Radeglia, Σταμπούλ, Πάλλη Χάν, ἀριθμ. 23.

Ἐν Ἀμμοῦ εἰς τοὺς Γεν. Πράκτορας Ἀδελφοὺς Ἀβράτογλου.

Τραπεζίτης τῆς Ἑταιρίας: ΑΥΤΟΚΡ. ΟΘΩΜΑΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ

‘Απ’ Όλα

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ

ΕΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΙ

Ίδρυθείσα τὸν Αὐγούστου τοῦ 1910

ΤΙΜΗΜΑ ΕΓΓΡΑΦΗΣ ΕΤΗΣΙΑΣ

διὰ τὴν Τουρκίαν (μετὰ τῶν ταχ. τελῶν) Γρ. 25.—
τὸ ἐξωτερικὸν „ „ „ „ Φρ. 8.—

Ἑξαμηνιοὶ τὰ ἡμίση.

20 Παρ.—ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ—Παρ. 20

Τὸ ‘Απ’ Όλα» ἐκτυπῶνται ἑβδομαδιαίως εἰς
ΔΕΚΑ ΧΙΛΙΑΔΑΣ ἀντίτυπα.

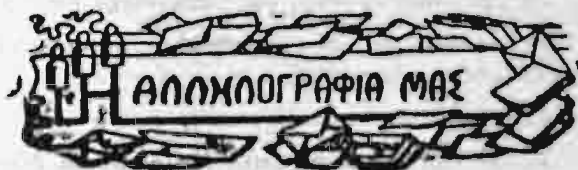
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

Θ. ΚΑΒΑΛΙΕΡΟΣ ΜΑΡΚΟΥΙΖΟΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ:

ΓΑΛΑΤΑ, ΠΕΜΠΤΟΠΑΖΑΡΟΝ, ΣΑΥΤΗΣ ΧΑΝ. ΑΡΙΘΜ. 16

Οὐδεμία αἰτήσις πρὸς ἐγγραφήν γίνεται δεκτή,
ἂν δὲν συνοδεύηται ὑπὸ τοῦ σχετικοῦ ἀντιτίμου.

Παρακαλοῦνται οἱ καθυστεροῦντες τὰς ἐγγραφάς
τῶν ἀναγνώσται μας τῆς Σαμποθράκης, Αἰνῶν, Φερρῶν
καὶ Χιρκακιοῦ, ὅπως χάριν εὐκολίας τῶν δίδωσι τὸ
τίμημα εἰς τὸν ἐν Δεδε-ἀγάτς ἀντιπρόσωπόν μας κ.
Γρηγ. Καραμιχάλογλου.

ΑΜΙΣΟΝ, Σ. Καπνόπουλον, ἀποστέλλομεν αἰτού-
μενα ἐκ τῶν εὐρισκομένων, ἀναμένομεν. — ΑΚ
ΛΑΑΝ, Χρήστ. Βαφειάδην, ἐλήφθη τίμημα, εὐχα-
ριστοῦμεν, τρεχούσης ἑξαμηνίας ἀναμένομεν, ἂν
θέλετε ἄλλε τι φύλλα δύνασθε νὰ πέμψητε τοὺς
ἀριθμοὺς καὶ τὸ ἀντίτιμον. — ΑΔΡΙΑΝΟΥΠΟΛΙΝ,
Κλ. Φωτιάδην, εὐχαριστοῦμεν δι’ ἀποδοχὴν καὶ
πληρωμὴν ἐπιταγῆς μας 4 λιρῶν.

ΒΑΛΙ-ΚΕΣΕΡ, Α. Τολόγλου καὶ Μενέλ. Βα-
φειάδην, παρακαλεῖσθε, ὅπως μᾶς γράψητε τὰ
ὀνόματα τῶν ἀναγνωστῶν μας, εἰς τοὺς ὁποίους
δίδετε φύλλον. — Αὐτόθι, Π. Πασβαντίδην, ἐλή-
φθη δελτάριόν σας, εὐχαριστοῦμεν, ἀναμένομεν
τίμημα, καθυστεροῦντων ἐπὶ τὴν ἐγγραφὴν τῶν.

ΓΚΙΜΟΥΑΤΖΙΝΑΝ, Γ. Ματόπουλον, ἐλάβομεν
λίρας 2, εὐχαριστοῦμεν πολὺ.

ΔΕΔΕ-ΑΓΑΤΣ, Γρ. Καραμιχάλογλου, ἐλάβομεν
γρ. 882.50 καὶ οὕτως ἐξωφλήσαμεν τὸν παρ’ ἡμῶν
λογαριασμόν σας μέχρι τέλους τῆς δ’ ἑξαμηνίας. —
ΑΥΡΑΧΙΟΝ, Κ. Παπᾶν, ἀποστέλλομεν 22 ἀπο-
δείξεις, εὐχαριστοῦμεν διὰ τὴν αὐξήσιν τοῦ ἀρι-
θμοῦ τῶν ἀναγνωστῶν μας.

ΖΟΓΓΟΥΛΑΚ, Εὐστρ. Α. Δήμου, φύλλα τα-
κτικώτατα ἀποστέλλονται, εἴμεθα βέβαιοι. Διὰ

δευτέραν ἀποστολὴν πέμψατε, παρακαλοῦμεν, τὸ
ἀντίτιμον εἰς γραμματόσημα.

ΙΟΥΠΗΝ, Γεώργ. Ἐλευθεριάδην, Χρήστ. Νικο-
λαΐδην, ἐλήφθη ἀντίτιμον εὐχαριστοῦμεν. — ΙΚΟ-
ΝΙΟΝ, Μαρίας καὶ Βασιλικὴν Κεντελιάν, θὰ λά-
βητε εἰς διεύθυνσιν Σαρκίς Γιοβέρ τὰ δι’ ὑμᾶς
φύλλα, ὅτινα ζητεῖτε. Ἡμεῖς σὰς ἐπέμπομεν εἰς
διεύθυνσιν Ὀχάν, δικηγόρου, ὡς ὁ πατήρ σας μᾶς
εἶπεν. ὁπότεν ἦλθεν εἰς τὸ γραφεῖόν μας. — ΙΣΒΟ-
ΡΟΝ, Φ. Π. Γαλλισμαΐδην, ἐπιστολὴν, συνοδευο-
μένην μὲ τὸ ἀντίτιμον, ἐλάβομεν, εὐχαριστοῦμεν.

ΚΑΓΙΑΠΑΣΙ (Νίγδης), Γ. Ἀναστασόπουλον, τὰ
γραφόμενα τοῦ δελταρίου σας ἐξετελέσαμεν, προη-
γουμένως ἀπεστάλησαν τὰ ζητούμενα, τα ὅποια
καὶ πάλιν στέλλομεν. — ΚΑΣΤΕΛΟΡΙΖΟΝ, Πρωτ.
Θεοδόσ. Συμεωνίδην, ζητήσατε ἐκ τοῦ ταχυδρο-
μίου τὰ φύλλα σας, πέμψατε ἀντίτιμόν των,
καθότι διὰ δευτέραν φορὰν τὰ στέλλομεν.

ΜΠΟΡ (Ίκονίου), Ζερβουδάκην, εἰς δέμα σας θὰ
προσθέσωμεν δύο φύλλα, παρακαλοῦμεν δὲ ὅπως
ἐγχειρίσετε ταῦτα εἰς Δημ. Χαλαμπιδὴν καὶ Σπ.
Μερχονιάδην. — ΜΙΤΥΛΗΝΗΝ, Γ. Λεκατσάν,
ἐπιστολὴ ὡς καὶ ἀντίτιμον Δ’ ἑξαμηνίας ἐλήφθη-
σαν, εὐχαριστοῦμεν, ἀποστολὴ σειρᾶς τρεχούσης
ἑξαμην. ἐγένετο ἅμα τῇ λήψει τῆς ἐπιστολῆς σας.

ΠΑΦΡΑΝ, Τράπεζαν Ἀθηνῶν, ἐλάβομεν λίρας
Τουρκίας 3, ἰσότημον εἰσπραχθέντων δι’ ὑμῶν
γραμματίων μας, εὐχαριστοῦμεν. — Προῦσαν, Π.
Εὐγενίδην, εἰσπραχθὴ παρὰ τῆς ἐνταῦθα Ἀθη-
ναϊκῆς Τραπεζῆς τὸ ποσὸν τῶν 5 λιρ. Τουρκίας.
ἰσότημον τραβηκτικῆς μας, εὐχαριστοῦμεν. — ΠΑ-
ΝΟΡΜΟΝ, Ν. Σαμιδὴν, ἐπιστολῆς γραφόμενα
ἐσημειώσαμεν. — ΠΥΡΓΟΝ (Βουλγαρίας), Ζαφειρ.
Διγενοῦς Τσάκωνα, μέχρι τελευταίου ἀριθμοῦ φυλ-
λαδίου σὰς ἀπεστάλη, ἐρευνήσατε καλῶς εἰς τὸ

ταχυδρομείον, ἐπιθυμοῦμεν νὰ μάθωμεν τὴν παρα-
λαβὴν.

ΡΟΥΜΑΝΙΑΝ (Γαλάτς), Κωνστ. Πινάτην, ἐση-
μειώσαμεν γραφόμενα δελταρίου σας, ἀποστολὴ
μέχρι τελευταίου φυλλαδίου ἐγένετο. — ΡΙΖΟΥΣ,
Ἰωάν. Ἰγνατιάδην, ἡλλάγη διεύθυνσις σας.

ΣΜΥΡΝΗΝ, Α. Παπαδόπουλον, ἐπιστολὴ ἐλή-
φθη, ὁ ἐνθουσιασμός σας πρὸς τὸ ‘Απ’ Όλα» μᾶς
ἐξέπληξεν εὐχαρίστως κατεχωρίσαμεν ἐν τῷ κατα-
λόγῳ μεταξὺ τῶν ἐγγεγραμμένων, ἀποστέλλομεν
Δ’ ἑξαμην. σειράν, τίμημα ἐλάβομεν, εὐχαριστ. —
ΣΑΡΑΝΤΑ-ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ, Ἀννοῦλαν Ι. Περιφί-
μου, λαμβάνετε ζητούμενον.

ΤΣΑΡΣΑΜΠΑ, Παναγιωτίδην, ἐλήφθησαν γο-
ἀργ. 250, εὐχαριστοῦμεν διὰ φροντίδας. — ΤΣΙΝΑ-
ΡΙΟΝ, Ν. Ἐλευθεριάδην, ἀποσταλέντα, θαυμα-
σίας ἐκλογῆς, ἐλάβομεν, ἐνευρηθήσαμεν ὄντως
δι’ αὐτῶν, σὰς εὐχαριστοῦμεν. Ἐπιθυμοῦμεν ὅμως
ὅπως ἀναφερόμενοι εἰς τὸ σχετικὸν κεφάλαιον τῆς
ἀρχαίας ἱστορίας, πληροφορηθῶμεν ὑμᾶς, ὅτι οὐχὶ
ὁ Μινώταυρος, ἀλλ’ οἱ Ἀθηναῖοι ἐφρόντιζον περὶ
τῆς ἐπαναφορᾶς τῶν πλοίων, τὰ ὅποια ἐκόμιζον
τὸν ἀνθρώπινον φόρον των. Δὲν νομίζετε ὅτι
τοῦτο ἀρμόζει μᾶλλον εἰς τὴν περιστάσιν, τὴν
ὁποίαν ἐπακαλεῖσθε. Ἐν πάσῃ περιπτώσει θὰ φρον-
τίσωμεν.

ΧΙΡΚΑΚΙΟ-Ι, Ἀγγελὸν Ταινιερὴν, ἀποροῦμεν
τῇ ἀληθείᾳ διὰ τὰ παράπονα, τὰ ὅποια κάμετε
εἰς τὸν ἐν Δεδε-ἀγάτς ἀντιπρόσωπόν μας διὰ τὴν
μὴ λήψιν τῶν φύλλων σας. Καὶ ὅμως ταῦτα στέλ-
λονται τακτικώτατα ἐντεύθεν. Ἐρευνήσατε, παρα-
καλοῦμεν, αὐτόθι καὶ πληροφορησάτε μας τὸ ἀπο-
τέλεσμα καὶ πῶς δυνάμεθα νὰ τὰ ἀποστέλλωμεν
ἀσφαλέστερον.

Η ΣΤΕΡΕΩΤΕΡΑ

ΓΡΑΦΟΜΗΧΑΝΗ

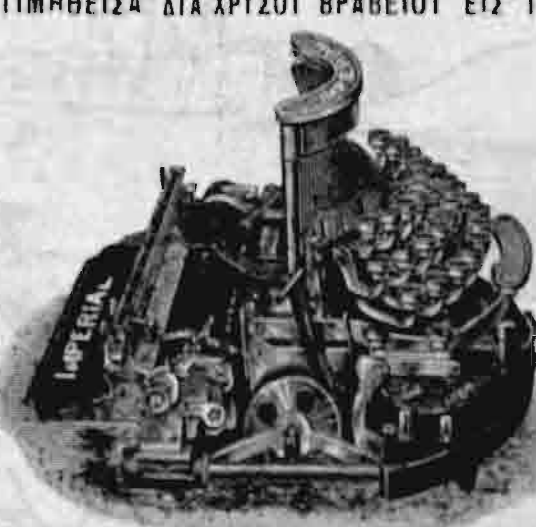
ΤΙΜΗΘΕΙΣΑ ΔΙΑ ΧΡΥΣΟΥ ΒΡΑΒΕΙΟΥ ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΚΘΕΣΙΝ ΤΩΝ ΒΡΥΞΕΛΛΩΝ ΤΟΥ 1910

ΕΙΝΑΙ ΑΓΓΛΙΚΗΣ ΚΑΤΑΣΚΕΥΗΣ

“IMPERIAL”

ΔΙΑ 12 ΛΙΡΑΣ ΜΟΝΟΝ

Η ΑΠΛΟΥΣΤΕΡΑ

Η ΤΑΧΥΤΕΡΑ

ΓΡΑΦΗ ΤΕΛΕΙΩΣ ΟΡΑΤΗ

ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΛΛΗΝΙΚΗΝ ΚΑΙ ΕΙΣ ΤΗΝ ΓΑΛΛΙΚΗΝ

ΤΑΙΝΙΑ ΔΙΧΡΩΜΟΣ

ΣΤΕΡΕΟΤΗΣ ΕΞΟΧΟΣ

ΔΙΔΕΙ 10 ΑΝΤΙΤΥΠΑ ΣΥΓΧΡΟΝΩΣ

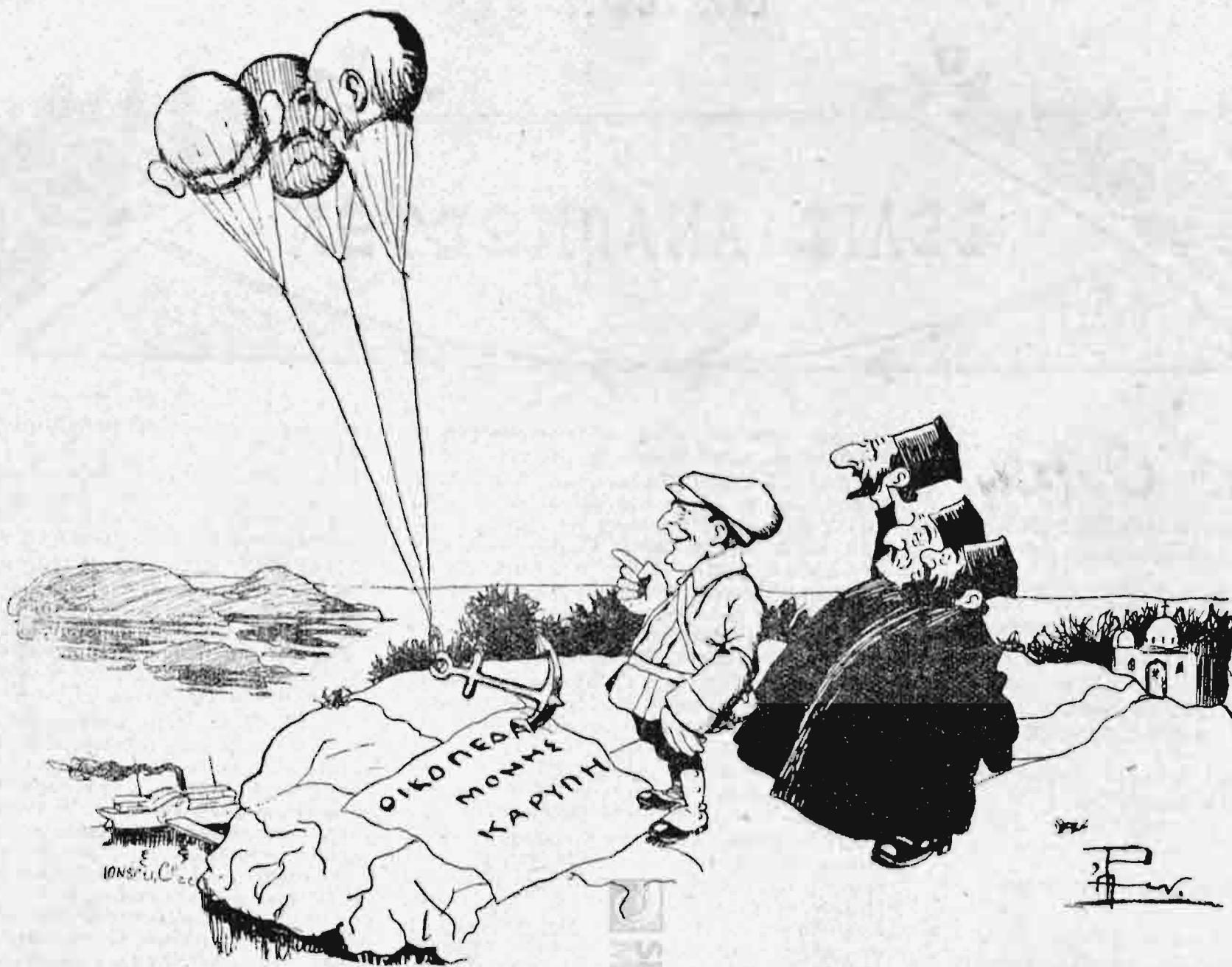
ΓΕΝΙΚΟΙ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ:

Ι. ΧΡΥΣΑΦΙΔΗΣ ΚΑΙ Ι. ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ

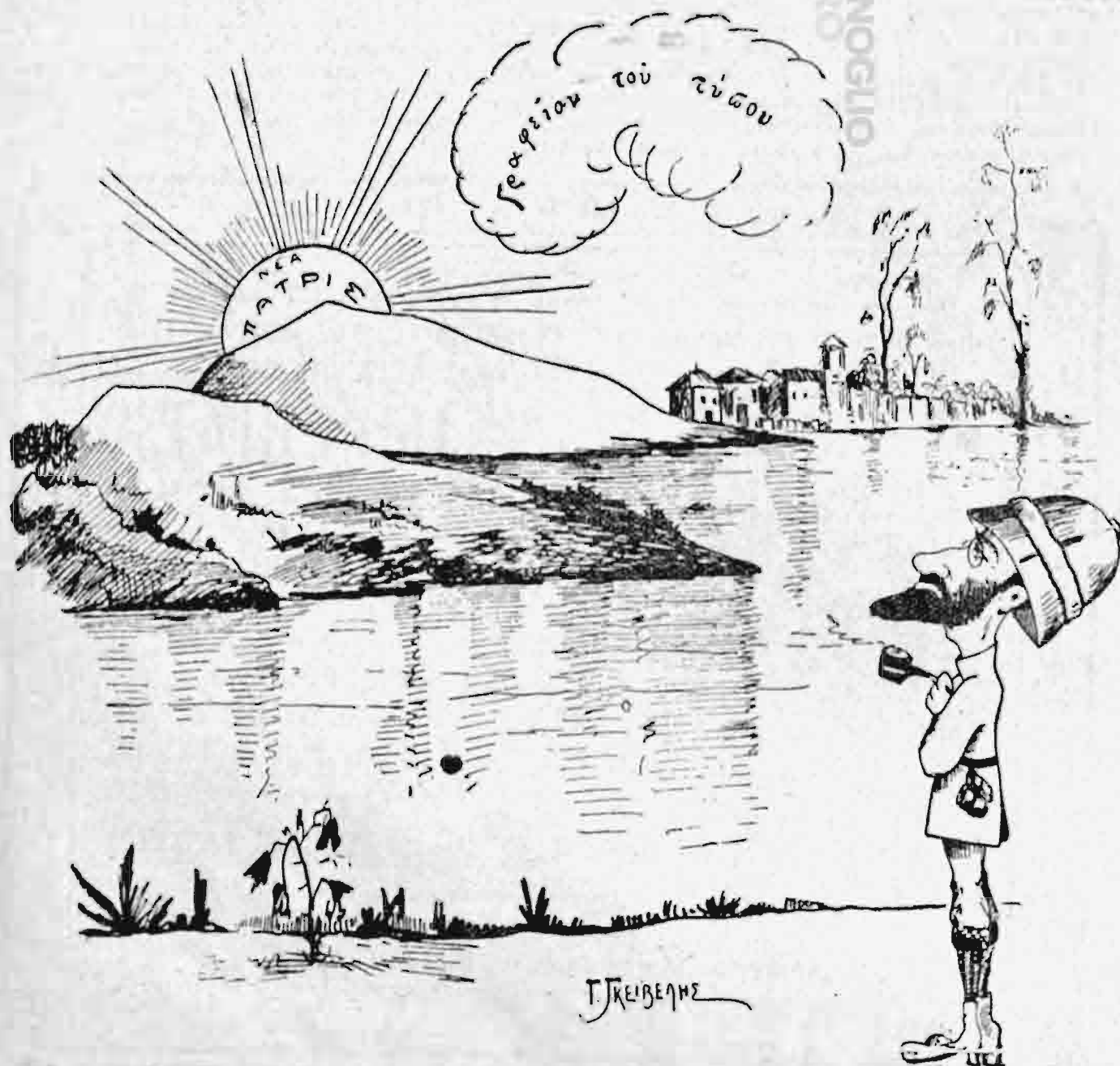
22, 23 Μικρὸν Ἑθνικὸν Χάνιον, Γαλατᾶ — 22, 23.

Ζητοῦνται ἀντιπρόσωποι εἰς τὰς ἐπιτροχίας.

Η ΕΥΘΗΗΝΟΤΕΡΑ

Ὁ παραθερίζων Γάλλος : — Quel VOL étonnant ! . . .

Τὰ θαυμάσια προϊόντα τῆς Ἰαπωνικῆς βιομηχανίας,
Τὰ κομψότερα καὶ χρησιμώτερα ἀντικείμενα τῆς
Ἰαπωνικῆς καλλιτεχνίας,

Τὰ περίφημα ἰαπωνικὰ οκένυ,
Κατάλληλα διὰ κάθε σπίτι, ἐξαιρετὰ διὰ δῶρα,

Θὰ εὕρετε
εἰς τὸ κατάστημα τοῦ
ΕΥΡΗ. ΟΔ. ΣΑΜΑΘΡΑΚΗ

Γαλατᾶ,
Μέγα Ἑθνικὸν χάνιον
4, 5 καὶ 14,

Ὅπου πωλοῦνται χον-
δρικῶς καὶ λιανικῶς εἰς
τιμὰς συμφερούσας καὶ
ἀποκλειούσας πάντα συ-
ναγωνισμόν

Τὸ Κατάστημα Σαμα-
θράκη, προμηθευόμενον
ἀπ' εὐθείας ἐξ Ἰαπω-
νίας τὰ εἶδη ταῦτα, δύ-
νεται νὰ προμηθεύῃ

κάθε ἐπαρχιακὸν κατάστημα, τὸ ὁποῖον θὰ ᾔθελε
νὰ πλουτισθῇ μετὰ τὸν κλάδον τοῦτον τῆς Ἰαπωνικῆς
βιομηχανίας.

Εἶδη εὐρισκόμενα : Βάζα, παραβάν, τραπεζάκια,
σερβίτσια τεύου καὶ καφέ, ὑφάσματα τοίχων, δίσκοι,
ἐβαντάϊλλ κτλ.

Καὶ ἐν ἄλλοι : Οἱ ἀγορασταὶ τοῦ καταστήματος
δικαιοῦνται νὰ λάβωσι δωρεάν εἶδος προμέσας
τῶν Σιδηροδρόμων Ρωμυλίας, παρέχουσαν τὸ δι-
καίωμα διὰ μίαν κλήρωσιν.

Ὁ Περιηγητής : — Θαυμάσιος ἥλιος . . . , μὰ ἐκεῖνο τὸ σύννεφο (πολὺ μὲ φοβίζει . . .